

SÁCH SỬ BIÊN NIÊN Quyển 2 [1] (Nhóm Phiên dịch CGKPV)

Sách Sử Biên Niên Quyển 2 [1] (2 Sb 1,1-16,14)

1 Vua Sa-lô-môn, con vua Đa-vít, nắm vững vương quyền của mình. ĐỨC CHÚA, Thiên Chúa của vua, ở với vua và làm cho vua nên cao trọng tuyệt vời. **2** Vua ngỏ lời với toàn thể Ít-ra-en, với các vị chỉ huy một ngàn, và chỉ huy một trăm quân, các thẩm phán, tất cả các thủ lĩnh của toàn thể Ít-ra-en, các trưởng tộc. **3** Vua Sa-lô-môn và toàn thể đại hội cùng lên nơi cao ở Ghíp-ôn, vì ở đó có Lều Hội Ngộ của Thiên Chúa mà ông Mô-sê, tôi tớ của ĐỨC CHÚA, đã làm trong sa mạc. **4** Nhưng Hòm Bia của Thiên Chúa, thì vua Đa-vít đã đưa lên từ Kia-giát Giơ-a-rim đến nơi vua Đa-vít đã dọn sẵn, vì vua đã dựng lều cho Hòm Bia ở Giê-ru-sa-lem. **5** Còn bàn thờ bằng đồng mà ông Bơ-xan-ên, con ông U-ri, cháu ông Khua, đã làm, thì vẫn còn đó, trước Nhà ĐỨC CHÚA ngự ; vua Sa-lô-môn và đại hội đến thỉnh ý ĐỨC CHÚA ở đó. **6** Vậy vua Sa-lô-môn tiến lên bàn thờ bằng đồng, trước nhan ĐỨC CHÚA, bên cạnh Lều Hội Ngộ, và dâng một ngàn lễ vật toàn thiêu trên bàn thờ đó.

7 Đêm ấy Thiên Chúa hiện ra với vua Sa-lô-môn và phán : "Người cứ xin đi, Ta sẽ ban cho." **8** Vua Sa-lô-môn thưa với Thiên Chúa : "Chính Ngài đã lấy lòng nhân hậu lớn lao mà xử với vua Đa-vít thân phụ con và đặt con lên ngôi kế vị người. **9** Giờ đây, lạy ĐỨC CHÚA là Thiên Chúa, xin cho lời Ngài phán với vua Đa-vít thân phụ con được ứng nghiệm, vì Ngài đã đặt con làm vua cai trị một dân đông như bụi đất. **10** Vậy xin Ngài ban cho con được khôn ngoan và hiểu biết để con lãnh đạo dân này, vì ai cai quản được dân của Chúa, một dân lớn như thế này ?"

11 Thiên Chúa phán với vua Sa-lô-môn : "Vì người có những tâm tư như thế, - người đã không xin cho được giàu sang, phú quý và vinh quang, cũng không xin cho những kẻ ghét người phải chết, hay cho bản thân người được sống lâu, mà chỉ xin cho người được khôn ngoan và hiểu biết để lãnh đạo dân Ta, dân mà Ta đã đặt

người làm vua cai trị -, **12** cho nên người sẽ được khôn ngoan và hiểu biết. Hơn nữa, giàu sang, phú quý và vinh quang, Ta cũng sẽ ban cho người, đến nỗi trước và sau người, không có vua nào sánh với người được."

13 Ra khỏi Lều Hội Ngộ, vua Sa-lô-môn đã rời nơi cao tại Ghíp-ôn mà trở về Giê-ru-sa-lem trị vì Ít-ra-en. **14** Vua Sa-lô-môn tập trung xe và ngựa, xe có một ngàn bốn trăm cỗ và ngựa có mười hai ngàn con. Vua để chúng ở các thành có xe bên cạnh vua tại Giê-ru-sa-lem. **15** Vua đã làm cho bạc vàng ở Giê-ru-sa-lem ra thường như sỏi đá, còn bá hương thì nhiều như sung ở miền Sơ-phê-la. **16** Ngựa của vua Sa-lô-môn được nhập từ Ai-cập và Cơ-vê ; các thương gia của vua đến tận Cơ-vê mua ngựa theo đúng giá. **17** Họ cũng lên Ai-cập mua xe về, mỗi cỗ sáu trăm bạc ; ngựa thì một trăm năm chục một con. Họ cũng đứng ra mua bán như vậy cho các vua Khét và các vua A-ram.

18 Vua Sa-lô-môn ra lệnh xây một ngôi nhà kính danh ĐỨC CHÚA và xây hoàng cung cho mình.

2 1 Vua Sa-lô-môn đã lên danh sách bảy mươi ngàn phu khuân vác, tám mươi ngàn thợ đá trên núi và ba ngàn sáu trăm đốc công.

2 Vua Sa-lô-môn sai sứ đến nói với Khi-ram, vua thành Tia rằng : "Xin ngài cũng giúp tôi, như đã giúp vua Đa-vít thân phụ tôi là gửi gỗ bá hương cho thân phụ tôi xây nhà ở. **3** Nay tôi cũng sắp xây nhà kính ĐỨC CHÚA, Thiên Chúa của tôi, ngôi nhà dành riêng cho Người, để đốt hương thơm trước nhan Người, để có bánh tiến luôn đặt trước mặt Người, để cứ sáng chiều dâng lễ toàn thiêu, và dâng trong các ngày sa-bát, các ngày sóc và các lễ kính ĐỨC CHÚA, Thiên Chúa của chúng tôi, như đã quy định cho Ít-ra-en đến muôn đời. **4** Và ngôi nhà tôi sắp xây phải thật nguy nga, vì Thiên Chúa của chúng tôi vĩ đại hơn chư thần hết thảy. **5** Thế nhưng, ai nào xây nổi một ngôi nhà cho Chúa, vì cả chín tầng trời thăm thẳm cũng không chứa nổi Người ? Vậy tôi là ai mà dám xây nhà cho Chúa, dù chỉ là để đốt hương thơm trước nhan

Người ? **6** Bây giờ xin ngài gửi cho tôi tay thợ nào thạo nghề vàng, bạc, đồng, sắt, vải điều, vải đỏ son, vải đỏ thẫm, và còn biết chạm trổ những hình nổi. Người đó sẽ làm việc với các thợ lành nghề tôi có sẵn tại Giê-ru-sa-lem và tại Giu-đa do vua Đa-vít thân phụ tôi để lại. **7** Xin gửi cho tôi gỗ bá hương, gỗ trắc và gỗ đàn hương vùng Li-băng, vì tôi biết bề tôi của ngài quen đốn gỗ Li-băng. Tôi tớ của tôi sẽ cộng tác với bề tôi của ngài, **8** để chuẩn bị cho tôi thật nhiều gỗ, vì ngôi nhà tôi sắp xây sẽ nguy nga kỳ diệu. **9** Và đây, tôi sẽ cung cấp cho thợ đốn gỗ bốn trăm ngàn thùng lúa mì, bốn trăm ngàn thùng lúa mạch, bốn mươi ngàn thùng rượu nho, bốn mươi ngàn thùng dầu. Đó là lương thực cho bề tôi của ngài."

10 Khi-ram, vua thành Tia, viết và gửi đến vua Sa-lô-môn lá thư phúc đáp như sau : "Vì ĐỨC CHÚA thương dân Người, nên Người mới đặt ngài làm vua cai trị họ."

11 Và vua Khi-ram nói : "Chúc tụng ĐỨC CHÚA, Thiên Chúa Ít-ra-en, Đấng tạo thành trời đất, Đấng đã ban cho vua Đa-vít một người con khôn ngoan, sáng suốt, thành thạo và hiểu rộng biết nhiều để xây nhà kính ĐỨC CHÚA và xây cung điện cho mình. **12** Vậy, bây giờ tôi sẽ gửi đến cho ngài một người khôn ngoan, hiểu rộng và sáng suốt là Khi-ram A-vi. **13** Mẹ của anh ta là một người phụ nữ họ Đan, còn cha là người thành Tia. Anh ta biết làm các đồ vàng, bạc, đồng, sắt, đá, gỗ, vải điều, vải đỏ thẫm, trúc bầu, vải đỏ son. Anh còn biết chạm trổ mọi thứ hình nổi và sáng tạo bất cứ tác phẩm mỹ nghệ nào người ta đặt. Anh sẽ làm việc cùng với các nghệ nhân của ngài và các nghệ nhân của chúa thượng tôi là Đa-vít thân phụ ngài. **14** Giờ đây, lúa mì, lúa mạch, dầu, rượu mà ngài đã hứa, thì xin cứ gửi cho các tôi tớ của ngài."

15 Chúng tôi sẽ đốn gỗ Li-băng theo nhu cầu của ngài, và sẽ đóng bè đem đến Gia-phô cho ngài theo đường biển, rồi ngài sẽ liệu chuyên chở lên Giê-ru-sa-lem."

16 Vua Sa-lô-môn làm sổ thống kê các ngoại kiều cư ngụ trên đất Ít-ra-en, theo thống kê phụ vương Đa-vít đã làm, tất cả được một trăm năm mươi ba ngàn sáu trăm người. **17** Trong số này, vua đặt bảy mươi ngàn làm phu

khâu vác, tám mươi ngàn làm thợ đá trên núi và ba ngàn sáu trăm làm đốc công để điều động dân chúng làm việc.

3 1 Vua Sa-lô-môn khởi công xây Nhà ĐỨC CHÚA tại Giê-ru-sa-lem trên núi Mô-ri-gia, nơi ĐỨC CHÚA đã hiện ra với phụ vương Đa-vít. Đó là nơi vua Đa-vít đã chuẩn bị, trước kia là sân lúa của ông Oóc-nan người Giơ-vút.

2 Vua đã khởi công vào ngày mồng hai, tháng thứ hai, năm thứ tư triều đại vua. **3** Đây là kích thước vua Sa-lô-môn ấn định để xây Nhà của Thiên Chúa : tính theo lối đo cũ, thì chiều dài là ba mươi thước, chiều rộng mười thước. **4** Tiền đình ở đằng trước dài mười thước, bằng chiều ngang của ngôi Nhà ; chiều cao là sáu mươi thước. Phía trong, vua dát vàng ròng. **5** Phòng lớn thì vua ghép gỗ trắc, rồi dát vàng tốt và khắc trên đó những cây chà là và những tràng hoa. **6** Để tăng thêm vẻ đẹp, vua dùng đá quý dát nhà ; còn vàng thì vua dùng vàng Pác-va-gim. **7** Vua dát vàng khắp nhà : xà nhà, ngưỡng cửa, tường và cánh cửa ; rồi khắc hình Kê-ru-bim lên tường.

8 Vua làm Nơi Cực Thánh : chiều dài bằng chiều rộng của ngôi nhà là mười thước, và chiều rộng cũng là mười thước ; rồi dát hết mười tám ngàn ký vàng tốt. **9** Đình cũng bằng vàng, tất cả nặng đến nửa ký ; vua dát vàng cả các phòng lầu nữa. **10** Tại Nơi Cực Thánh, vua làm hai Kê-ru-bim, đó là những tác phẩm điêu khắc bọc vàng. **11** Cánh các Kê-ru-bim cộng lại dài mười thước : một cánh của vị thứ nhất dài hai thước rưỡi, chạm tường nhà, cánh kia cũng dài hai thước rưỡi, chạm cánh cửa Kê-ru-bim thứ hai. **12** Một cánh của Kê-ru-bim thứ hai, dài hai thước rưỡi, chạm tường nhà ; còn cánh kia thì chạm cánh cửa Kê-ru-bim thứ nhất. **13** Hai cánh của hai Kê-ru-bim xoè ra đo được mười thước ; các vị đứng thẳng, mặt quay vào trong Nhà.

14 Vua làm màn bằng vải đỏ thẫm, vải điều, vải đỏ son và trúc bầu, và thêu lên đó các Kê-ru-bim.

15 Trước Đền Thờ, vua cho dựng hai trụ cao mười bảy thước rưỡi, trên đỉnh mỗi trụ có một đầu trụ hai thước rưỡi. **16** Vua làm các tràng hoa như những sợi dây chuyền và đặt trên các đỉnh trụ ; vua còn làm một trăm trái thạch lựu và đặt vào các tràng hoa. **17** Vua dựng các cột trụ trước cung Hê-khan, một trụ bên phải, một trụ bên trái ; trụ bên phải vua gọi là Gia-khin, trụ bên trái là Bô-át.

4 1 Vua làm một bàn thờ bằng đồng dài mười thước, cao năm thước. **2** Vua đúc một bể nước, rộng năm thước từ mép nọ tới mép kia, hình tròn, cao hai thước rưỡi ; lấy dây mà đo chu vi của bể thì được mười lăm thước. **3** Bên dưới mép bể có hình những con vật giống con bò vòng quanh bể, cứ nửa thước là mười con, khắp chung quanh bể ; hai hàng bò cùng đúc một lượt với bể. **4** Bể được đặt trên mười hai con bò : ba con quay mặt về hướng Bắc, ba con quay mặt về hướng Tây, ba con quay mặt về hướng Nam và ba con quay mặt về hướng Đông ; bể đặt bên trên chúng, và các phần móng của chúng đều quay vào trong. **5** Chiều dày của bể là một tấc, và mép nó giống như mép một cái chén hình hoa huệ. Bể chứa được sáu ngàn thùng.

6 Vua làm mười bồn nước và đặt năm chiếc bên phải, năm chiếc bên trái, dùng để thanh tẩy các lễ vật toàn thiêu ; người ta rửa các lễ vật trong các bồn ấy, còn bể nước thì dành cho việc thanh tẩy các tư tế. **7** Vua làm mười trụ đèn bằng vàng như đã quy định và đặt trong cung Hê-khan, năm trụ bên phải, năm trụ bên trái. **8** Vua làm mười chiếc bàn, đặt trong cung Hê-khan, năm chiếc bên phải, năm chiếc bên trái. Vua làm một trăm bình rầy bằng vàng.

9 Vua làm sân các tư tế và sân lớn ; các cửa sân lớn được dát đồng. **10** Còn bể nước thì vua đặt ở bên phải về hướng Đông Nam.

11 Ông Khi-ram làm những chiếc vạc, những cái xẻng và bình rầy. Ông Khi-ram hoàn thành tất cả công trình

mà ông đã thực hiện cho vua Sa-lô-môn trong Đền Thờ Thiên Chúa :

12 Hai trụ, các bầu của các đầu trụ trên hai đỉnh trụ ; **13** bốn trăm trái thạch lựu cho hai màn lưới, mỗi màn lưới hai hàng thạch lựu để bọc hai bầu của các đầu trụ trên đỉnh trụ ;

14 mười cái giàn và mười cái bồn đặt trên giàn ;

15 một cái bể và mười hai con bò đỡ phía dưới ;

16 những chiếc vạc, những cái xẻng và xiên. Tất cả các vật dụng này, ông Khi-ram A-vi đã làm bằng đồng đánh bóng để vua Sa-lô-môn đặt trong Nhà ĐỨC CHÚA. **17** Vua đúc các vật ấy tại đồng bằng Gio-đan, trên mặt đất sét, giữa Xúc-cốt và Xơ-rê-đa. **18** Vua Sa-lô-môn đã làm các vật dụng ấy nhiều vô kể ; số lượng đồng thì không tính hết.

19 Vua Sa-lô-môn đã làm tất cả các vật dụng cho Nhà của Thiên Chúa : bàn thờ bằng vàng, bàn đặt bánh tiến cũng vậy ; **20** các trụ đèn và đèn đều bằng vàng ròng ; đèn phải cháy sáng trước Nơi Cực Thánh như đã quy định ; **21** hoa, đèn, kéo cắt bấc bằng vàng, thứ vàng hảo hạng ; **22** dao, bình rầy, chén và bình hương đều bằng vàng ròng. Về cửa Đền Thờ thì các cánh cửa bên trong của Nơi Cực Thánh cũng như các cánh cửa Đền Thờ dẫn vào cung Hê-khan đều bằng vàng.

5 1 Thế là hoàn thành toàn bộ công trình Đền Thờ của ĐỨC CHÚA do vua Sa-lô-môn thực hiện. Vua Sa-lô-môn đưa vào đó các vật thánh mà vua Đa-vít, thân phụ ông đã dâng : bạc, vàng, các vật dụng : vua đặt các vật ấy trong kho Nhà Thiên Chúa.

2 Bấy giờ vua Sa-lô-môn triệu tập về Giê-ru-sa-lem các kỳ mục Ít-ra-en, tất cả các người đứng đầu các chi tộc cùng các trưởng tộc con cái Ít-ra-en để đưa Hòm Bia Giao Ước của ĐỨC CHÚA lên từ Thành vua Đa-vít tức là Xi-on. **3** Mọi người Ít-ra-en tập hợp lại bên nhà vua để

mừng lễ. Đó là tháng thứ bảy. **4** Tất cả các kỳ mục Ít-ra-en đều tới ; các thầy Lê-vi thì khiêng Hòm Bia, **5** và đưa Hòm Bia cũng như Lều Hội Ngộ và tất cả các vật dụng thánh trong Lều lên. Các tư tế và các thầy Lê-vi đưa những thứ ấy lên.

6 Vua Sa-lô-môn và toàn thể cộng đồng Ít-ra-en tụ họp lại bên cạnh vua trước Hòm Bia, sát tế chiên bò nhiều vô kể không sao đếm nổi. **7** Các tư tế đưa Hòm Bia Giao Ước của ĐỨC CHÚA vào nơi đã dành sẵn trong cung Đơ-via của Đền Thờ, tức là Nơi Cực Thánh, dưới cánh các Kê-ru-bim. **8** Quả vậy, các Kê-ru-bim xoè cánh ra bên trên Hòm Bia, che phía trên Hòm Bia và các đòn khiêng. **9** Các đòn này dài đến nỗi từ Cung Thánh, trước Nơi Cực Thánh, có thể nhìn thấy các đầu đòn, nhưng từ bên ngoài thì không thấy được. Các đòn này vẫn còn đó cho tới ngày nay. **10** Trong Hòm Bia không có gì ngoài hai Bia đá ông Mô-sê đã đặt vào đó, trên núi Khô-rép, khi ĐỨC CHÚA lập Giao Ước với con cái Ít-ra-en vào thời họ ra khỏi đất Ai-cập.

11 Sau đó, các tư tế ra khỏi Cung Thánh. Quả thật, tất cả các tư tế có mặt đều đã được thánh hoá, không theo thứ tự ban nhóm. **12** Các thầy Lê-vi làm ca viên có mặt đầy đủ : A-xáp, Hê-man, Giơ-đu-thun, cùng với con cháu và anh em của họ. Họ mặc trúc bâu, mang não bạt, đàn sắt, đàn cầm, đứng phía đông bàn thờ ; cùng với họ có một trăm hai mươi tư tế thổi kèn. **13** Họ thổi kèn và ca hát, cùng nhau cất tiếng tung hô và ngợi khen ĐỨC CHÚA. Họ cất tiếng hát cùng với tiếng kèn, tiếng não bạt và các nhạc cụ khác, để tung hô ĐỨC CHÚA, "vì Chúa nhân từ, vì muôn ngàn đời Chúa vẫn trọn tình thương." Vậy khi các tư tế ra khỏi Cung Thánh, thì có đám mây toả đầy Đền Thờ ĐỨC CHÚA.

14 Các tư tế không thể tiếp tục thi hành nhiệm vụ được vì đám mây. Quả thật, vinh quang ĐỨC CHÚA đã tràn ngập Đền Thờ của Thiên Chúa.

6 1 Bấy giờ vua Sa-lô-môn nói :

"ĐỨC CHÚA đã phán là Người sẽ ngự trong đám mây dày đặc.

2 Nhưng chính con, con đã xây cho Ngài một ngôi nhà cao sang, một nơi để Ngài ngự muôn đời." Vua Sa-lô-môn hiệu triệu dân chúng (IVua 8:14-21)

3 Rồi vua quay mặt lại chúc lành cho toàn thể cộng đồng Ít-ra-en, trong khi cả cộng đồng Ít-ra-en đều đứng. **4** Vua nói :

"Chúc tụng ĐỨC CHÚA, Thiên Chúa của Ít-ra-en, Đấng đã ra tay hoàn thành điều chính miệng Người đã phán với Đa-vít, thân phụ ta rằng : **5** 'Từ ngày Ta đưa dân Ta ra khỏi đất Ai-cập, Ta đã không chọn một thành nào trong tất cả các chi tộc Ít-ra-en để xây một ngôi nhà kính Danh Ta ở đó ; Ta cũng chẳng chọn một người nào làm lãnh đạo Ít-ra-en dân Ta. **6** Nhưng Ta đã chọn Giê-ru-sa-lem làm nơi cho Danh Ta ngự, và chọn Đa-vít đứng đầu Ít-ra-en dân Ta.'

7 Vậy Đa-vít thân phụ ta đã có ý xây một ngôi nhà để kính Danh ĐỨC CHÚA, Thiên Chúa của Ít-ra-en. **8** Nhưng ĐỨC CHÚA lại phán với Đa-vít thân phụ ta : 'Người định tâm xây một ngôi nhà để kính Danh Ta ; người định tâm như thế là tốt. **9** Có điều là người sẽ không xây nhà ấy, mà con của người, kể từ lòng người sinh ra, chính nó sẽ xây nhà để kính Danh Ta.' **10** ĐỨC CHÚA đã thực hiện lời Người phán ; ta đã lên kế vị Đa-vít thân phụ ta và ngồi trên ngai Ít-ra-en, như ĐỨC CHÚA đã phán ; ta đã xây nhà để kính Danh ĐỨC CHÚA, Thiên Chúa của Ít-ra-en, **11** nơi đó ta đã đặt Hòm Bia có Giao Ước của ĐỨC CHÚA, Giao Ước Người đã thiết lập với con cái Ít-ra-en."

12 Rồi vua Sa-lô-môn đứng trước bàn thờ ĐỨC CHÚA, trước toàn thể cộng đồng Ít-ra-en và giang tay ra. **13** Vua đã làm một cái bục bằng đồng đặt ở giữa sân ; bục dài hai thước rưỡi, rộng hai thước rưỡi, cao một thước rưỡi. Vua đứng trên đó, rồi quỳ gối xuống. Trước toàn thể cộng đồng Ít-ra-en, vua giơ tay lên trời **14** và thưa :

"Lạy ĐỨC CHÚA là Thiên Chúa Ít-ra-en, trên trời cũng như dưới đất, chẳng có thần nào giống như Ngài. Ngài vẫn giữ giao ước và tình thương đối với các tôi tớ Ngài, khi họ hết lòng bước đi trước nhan Ngài. **15** Ngài đã giữ lời Ngài đã phán với tôi tớ Ngài là Đa-vít thân phụ con, vì điều chính miệng Ngài phán, thì tay Ngài đã thực hiện, như thấy hôm nay. **16** Giờ đây, lạy ĐỨC CHÚA, Thiên Chúa của Ít-ra-en, xin Ngài cũng giữ điều Ngài đã hứa với tôi tớ Ngài là Đa-vít thân phụ con là : ' Bao lâu con cái ngươi giữ đúng đường lối của chúng, là bước đi trong lề luật của Ta, như ngươi đã bước đi trước nhan Ta, thì ngươi sẽ không bao giờ thiếu người ngồi trên ngai báu Ít-ra-en.' **17** Vậy, lạy ĐỨC CHÚA là Thiên Chúa của Ít-ra-en, xin thực hiện lời Ngài đã phán với Đa-vít thân phụ con ! **18** Có thật Thiên Chúa cư ngụ với người phàm dưới đất chăng ? Nay, trời cao thăm thăm kia còn không chứa nổi Ngài, huống chi ngôi nhà con đã xây đây ! **19** Lạy ĐỨC CHÚA, Thiên Chúa của con, xin đoái đến lời tôi tớ Chúa cầu xin khẩn nguyện, mà lắng nghe tiếng kêu cầu của tôi tớ Ngài dâng trước Tôn Nhan. **20** Xin Ngài để mắt nhìn đến ngôi nhà này ngày đêm, nhìn đến nơi đây, vì Ngài đã phán Danh Ngài sẽ ở đây. Xin Ngài lắng nghe lời nguyện tôi tớ Ngài dâng ở nơi đây.

21 Xin nghe lời nài van của tôi tớ Ngài và của Ít-ra-en dân Ngài dâng lên ở nơi đây. Từ trời, nơi Ngài ngự, xin lắng nghe ; xin lắng nghe và tha thứ.

22 Nếu có ai xúc phạm đến đồng loại, và người ta lấy lời thề độc mà buộc nó phải đến thề trước Bàn Thờ của Ngài trong Đền Thờ này, **23** thì từ trời xin Ngài lắng nghe và hành động ; xin phân xử cho các tôi tớ Ngài, là lên án kẻ có lỗi mà bắt nó phải cúi đầu chịu tội ; còn người vô tội thì Ngài minh oan cho họ được vô can.

24 Nếu Ít-ra-en dân Ngài bị quân thù đánh bại vì đã xúc phạm đến Ngài, và nếu họ trở lại với Ngài mà tuyên xưng Danh Ngài và cầu xin, khẩn nài trong Đền Thờ này, **25** thì từ trời xin Ngài lắng nghe, thứ tha tội lỗi Ít-ra-en dân Ngài và đưa họ về đất Ngài đã ban cho cha ông họ.

26 Khi trời đóng lại và không có mưa vì họ đã xúc phạm đến Ngài, nếu họ cầu nguyện nơi đây, tuyên xưng Danh Ngài, bỏ tội lỗi mà trở về, vì Ngài đã làm cho họ khổ cực, **27** thì từ trời, xin Ngài lắng nghe và tha thứ tội lỗi cho các tôi tớ Ngài và cho Ít-ra-en dân Ngài, để họ thấy con đường lành phải theo, và xin cho mưa nhuần tưới xuống trên phần đất Ngài đã ban cho dân Ngài làm sản nghiệp.

28 Khi trong xứ có nạn đói kém, dịch hạch, khi mùa màng hư hoại, khi có nạn châu chấu ào ào, khi quân thù vây hãm một thành nào của họ, trong bất cứ tai hoạ hay bệnh tật nào, **29** mọi lời cầu nguyện, khẩn xin của bất cứ ai hoặc toàn thể Ít-ra-en dân Ngài dâng lên, vì thấy lương tâm cắn rứt mà giơ tay hướng về Đền Thờ này, **30** thì từ trời là nơi Ngài ngự, xin Ngài lắng nghe, tha thứ và ban ơn cho mỗi người tùy theo lối sống của họ, bởi vì Ngài biết lòng họ - quả thật chỉ mình Ngài biết rõ lòng con cái loài người. **31** Ngõ hầu họ kính sợ Ngài mà bước đi trên đường lối Ngài, bao lâu họ còn sống trên phần đất mà Ngài đã ban cho cha ông chúng con.

32 Ngay cả với người ngoại kiều không thuộc về Ít-ra-en dân Ngài, nếu nó từ phương xa tới - vì đã được biết Danh Ngài cao cả, bàn tay Ngài dững mãnh và cánh tay Ngài gương cao -, nếu nó đến cầu nguyện trong Đền Thờ này, **33** thì từ trời nơi Ngài ngự, xin lắng nghe và thực hiện mọi điều kẻ ngoại kiều ấy kêu xin, để cho mọi dân trên mặt đất nhận biết Danh Ngài và kính sợ Ngài, như Ít-ra-en dân Ngài, và để họ biết là Danh Ngài được kêu cầu nơi Đền Thờ con đã xây lên đây .

34 Nếu dân Ngài xuất trận chống quân thù theo đường lối Ngài sai họ đi, và nếu họ cầu nguyện với Ngài, hướng về kinh thành Ngài đã chọn, và Đền Thờ con đã xây kính Danh Ngài, **35** thì từ trời, xin Ngài nghe lời họ cầu nguyện van xin mà xét xử công minh cho họ.

36 Nếu họ xúc phạm đến Ngài -thật thì không người nào mà không phạm tội-, khiến Ngài phải thịnh nộ với họ mà trao họ cho thù địch, và những kẻ chiến thắng đày họ

sang một xứ xa hay gần, 37 nhưng rồi ở trên đất lưu đày, họ hồi tâm trở lại và van xin Ngài trên đất lưu đày rằng : 'Chúng con đã phạm tội, đã làm điều gian ác, chúng con thật đáng tội !' 38 nếu trên đất, nơi họ bị lưu đày, họ hết lòng hết sức trở về với Ngài và cầu nguyện với Ngài, hướng về xứ sở Ngài đã ban cho tổ tiên họ, về kinh thành Ngài đã chọn, và Đền Thờ con đã xây kính Danh Ngài, 39 thì từ trời nơi Ngài ngự, xin Ngài nghe lời họ cầu nguyện van xin mà xét xử công minh cho họ, và tha thứ cho dân Ngài vì họ đã xúc phạm đến Ngài.

40 Vậy, lạy Thiên Chúa của con, xin ghé mắt nhìn và lắng tai nghe những lời nguyện xin ở nơi này. 41 Và giờ đây, lạy Chúa là Thiên Chúa, xin đứng dậy để cùng với Hòm Bia oai linh Chúa ngự về chốn nghỉ ngơi. Lạy ĐỨC CHÚA là Thiên Chúa, ước chi hàng tư tế của Ngài mặc lấy sự công chính, kẻ hiểu trung với Ngài được cất tiếng hò reo. 42 Lạy ĐỨC CHÚA là Thiên Chúa, xin đừng xua đuổi đáng Ngài đã xúc dầu Xin nhớ lại những hồng ân Ngài đã ban cho Đa-vít tôi tớ Ngài !"

7 1 Vua Sa-lô-môn cầu nguyện xong, thì có lửa từ trời xuống đốt hết lễ toàn thiêu và các tế vật, và vinh quang của ĐỨC CHÚA tràn ngập Đền Thờ. 2 Các tư tế không thể vào Đền Thờ của ĐỨC CHÚA, vì vinh quang của ĐỨC CHÚA tràn ngập Đền Thờ. 3 Toàn thể con cái Ít-ra-en thấy lửa tràn xuống và vinh quang của ĐỨC CHÚA ngự trên Đền Thờ, thì phủ phục xuống đất, mặt sát nền nhà ; họ thờ lạy và tôn vinh ĐỨC CHÚA ' vì Chúa nhân từ, vì muôn ngàn đời Chúa vẫn trọn tình thương '. 4 Vua cùng toàn dân dâng hy lễ trước nhan ĐỨC CHÚA. 5 Vua Sa-lô-môn sát tế hai mươi ngàn con bò và một trăm hai mươi hai ngàn con chiên ; vua cùng toàn dân cung hiến Đền Thờ của Thiên Chúa. 6 Các tư tế ai lo phận sự nấy, còn các thầy Lê-vi thì sử dụng các nhạc cụ của ĐỨC CHÚA do vua Đa-vít làm ra để hoà theo những bản thánh ca ; họ ca ngợi ĐỨC CHÚA ' vì muôn ngàn đời Chúa vẫn trọn tình thương '. Họ hát những bài ca ngợi do vua Đa-vít sáng tác. Bên cạnh họ, các tư tế thổi kèn, còn toàn thể Ít-ra-en thì đứng.

7 Vua Sa-lô-môn thánh hiến phần giữa của tiền đình ở trước Nhà ĐỨC CHÚA. Chính tại đây, vua dâng lễ toàn thiêu và mỡ béo của các lễ kỳ an, vì bàn thờ bằng đồng vua Sa-lô-môn đã làm không đủ chứa lễ toàn thiêu, lễ phẩm và mỡ. 8 dịp này, vua Sa-lô-môn mừng lễ trong bảy ngày, và cùng với vua có toàn thể Ít-ra-en, một cộng đoàn rất lớn gồm những người từ lối vào Cửa Ải Khamát tới suối Ai-cập kéo về. 9 Ngày thứ tám, một cuộc họp long trọng được tổ chức, vì trước đó người ta đã cung hiến bàn thờ trong bảy ngày và mừng lễ trong bảy ngày nữa. 10 Ngày thứ hai mươi ba tháng thứ bảy, vua giải tán dân. Ai nấy trở về lều mình, lòng vui mừng hân hoan vì mọi sự tốt lành ĐỨC CHÚA đã làm cho vua Đa-vít tôi tớ Người và cho Ít-ra-en dân Người.

11 Sau khi vua Sa-lô-môn hoàn tất Đền Thờ ĐỨC CHÚA và cung điện nhà vua, kể cả mọi công trình vua dự tính thực hiện về Đền Thờ ĐỨC CHÚA và về cung điện nhà vua, 12 thì ĐỨC CHÚA hiện ra với vua ban đêm và phán : "Ta đã nghe lời người cầu nguyện và đã chọn nơi này làm nhà dâng hy lễ cho Ta. 13 Khi Ta để cho trời đóng lại, không cho mưa, khi Ta truyền cho châu chấu phá hoại đất đai, khi Ta cho dịch tễ hoành hành trong dân Ta, 14 nếu dân Ta, dân vốn kêu cầu Danh Ta, mà biết hạ mình xuống khẩn nguyện và tìm kiếm Nhan Ta, từ bỏ những con đường xấu xa mà trở lại, thì Ta, từ trời, Ta sẽ nghe và thứ tha tội lỗi nó và sẽ phục hưng xứ sở của nó. 15 Từ nay, Ta sẽ ghé mắt nhìn và lắng tai nghe lời cầu nguyện dâng lên ở nơi đây, 16 vì Ta đã chọn và thánh hoá nhà này, để muôn đời Danh Ta ngự tại đây ; Ta sẽ để mắt nhìn và để lòng ưa thích nơi này mãi mãi. 17 Còn người, nếu người bước đi trước Nhan Ta, như Đa-vít thân phụ người, mà thi hành mọi điều Ta truyền cho người, và tuân giữ các chỉ thị và luật pháp của Ta, 18 thì Ta sẽ củng cố ngai vàng của người, như Ta đã đoán hứa với Đa-vít thân phụ người rằng : 'Người sẽ không thiếu người cai trị Ít-ra-en.' 19 Nhưng nếu các người trá trở, bỏ các chỉ thị và mệnh lệnh Ta đã ban bố cho các người, mà đi làm tội các thần khác và thờ lạy chúng, 20 thì Ta sẽ tiêu diệt các người khỏi phần đất Ta đã ban cho các người. Còn Đền Thờ ta đã thánh hoá để kính Danh Ta, Ta sẽ loại khỏi Nhan Ta,

và sẽ biến thành bia miệng cho mọi dân tộc đàm tiếu. **21** Đền Thờ này, dù cao trọng đến đâu, cũng sẽ thành đồng hoang tàn, khiến mọi kẻ qua lại phải sửng sò mà nói ; 'Tại sao ĐỨC CHÚA đã xử với xứ sở này, với Đền Thờ này như thế ?' **22** Và người ta sẽ trả lời : 'Tại chúng đã bỏ ĐỨC CHÚA, Thiên Chúa của chúng, Đấng đã đưa tổ tiên chúng ra khỏi đất Ai-cập ; chúng đã gắn bó với các thần ngoại, sụp lạy và làm tội các thần ấy, nên ĐỨC CHÚA đã giáng xuống đầu chúng tất cả những tai hoạ này.'"

8 1 Vua Sa-lô-môn xây Đền Thờ ĐỨC CHÚA và cung điện nhà vua trong hai mươi năm. **2** Sau đó, vua xây lại các thành vua Khi-ram đã tặng, rồi định cư con cái Ít-ra-en tại các thành ấy. **3** Vua Sa-lô-môn đến Kha-mát Xô-va và chiếm lấy nơi ấy. **4** Vua tái thiết Tát-mo trong sa mạc và tất cả các thành có kho dự trữ vua đã lập trong vùng Kha-mát. **5** Vua xây lại Bết Khô-rôn Thượng và Bết Khô-rôn Hạ. Đó là những thành có tường lũy kiên cố, cổng đóng then cài. **6** Vua cũng xây lại Ba-a-lát và tất cả các thành có kho dự trữ của vua Sa-lô-môn, các thành chứa xe, các thành giữ ngựa, và tất cả những gì vua Sa-lô-môn muốn xây cất tại Giê-ru-sa-lem, tại Li-băng và trong toàn lãnh thổ thuộc quyền vua.

7 Tất cả những người còn sót lại thuộc các dân Khét, E-mô-ri, Pơ-rít-di, Khi-vi và Giơ-vút. **8** Những người này không thuộc dân Ít-ra-en, những người này đã để lại con cháu chúng trong xứ mà con cái Ít-ra-en đã không tiêu diệt hết được. Vua Sa-lô-môn bắt tất cả những người đó phải lao động khổ sai, đến ngày nay. **9** Phần con cái Ít-ra-en, vua Sa-lô-môn không bắt ai phải làm nô dịch cho vua. Họ là những chiến sĩ, những tướng lãnh, những người chỉ huy chiến xa và kỵ binh của vua. **10** Số viên chức chỉ huy các đốc công của vua Sa-lô-môn là hai trăm năm mươi người, giám sát dân chúng.

11 Vua Sa-lô-môn đưa công chúa của Pha-ra-ô từ Thành Đa-vít lên cung điện đã xây cho bà. Vua nói : "Vợ ta sẽ không ở trong cung điện của Đa-vít, vua Ít-ra-en, vì

những nơi đặt Hòm Bia của ĐỨC CHÚA đều là nơi thánh."

12 Từ đó, trên bàn thờ vua Sa-lô-môn đã xây trước tiền đình, vua dâng lễ toàn thiêu kính ĐỨC CHÚA. **13** Theo nghi thức riêng ông Mô-sê đã quy định cho mỗi ngày, vua dâng lễ toàn thiêu các ngày sa-bát, ngày sóc và ba ngày đại lễ trong năm là : Lễ Bánh Không Men, lễ Các Tuần và lễ Lều. **14** Chiếu theo luật phụ vương Đa-vít đã định, vua cũng cất đặt các ban tư tế vào phận sự của họ, các thầy Lê-vi vào công tác ca ngợi Chúa và phụ với các tư tế trong nghi thức phụng tự mỗi ngày. Vua còn cất đặt người giữ cửa cho mỗi cửa theo từng ban, vì đó là lệnh truyền của vua Đa-vít, người của Thiên Chúa. **15** Không ai vi phạm một quy định nào của vua Đa-vít liên quan đến các tư tế, đến các thầy Lê-vi và ngay cả đến các kho báu nữa. **16** Thế là hoàn tất mọi công trình của vua Sa-lô-môn, từ ngày khởi công xây cất Nhà ĐỨC CHÚA cho tới khi kết thúc. Nhà của ĐỨC CHÚA thật là hoàn chỉnh.

17 Bấy giờ vua Sa-lô-môn thấy đi E-xi-ôn Ghe-ve và Ê-lát bên bờ Biển, trong đất Ê-đôm. **18** Vua Khi-ram sai các tôi tớ đưa đến cho vua Sa-lô-môn tàu bè và những thủy thủ thạo nghề biển. Những người này cùng đi với tôi tớ của vua Sa-lô-môn đến Ô-phia, lấy mười ba tấn rươi vàng đưa về cho vua Sa-lô-môn.

9 1 Nữ hoàng Sơ-va nghe biết danh tiếng vua Sa-lô-môn, thì đến Giê-ru-sa-lem đặt câu đố thử tài vua. Cùng đi với bà là cả một đoàn tùy tùng đông đảo, nhiều lạc đà chở đầy hương liệu, và một số lượng rất lớn vàng cùng đá quý. Bà vào hội kiến với vua Sa-lô-môn và nói với vua tất cả những gì bà suy nghĩ trong lòng. **2** Vua Sa-lô-môn giải đáp tất cả những vấn đề bà đưa ra ; đối với vua Sa-lô-môn, không có chuyện gì bí ẩn, mà vua không giải đáp cho bà được. **3** Nữ hoàng Sơ-va thấy sự khôn ngoan của vua Sa-lô-môn, và cung điện vua đã xây, **4** những món ăn trên bàn của vua, dinh thự của quần thần, cung cách và trang phục của họ, các vị chước tửu và trang phục của họ, các lễ toàn thiêu vua tiến dâng tại

Đền Thờ ĐỨC CHÚA, bà hết hồn. **5** Bà nói với vua : "Những điều tôi đã nghe nói ở nước tôi về ngài và về sự khôn ngoan của ngài quả là sự thật. **6** Tôi đã không tin những điều người ta nói cho tới khi tôi đến và thấy tận mắt. Nhưng thực ra người ta cho tôi biết chưa tới một nửa về sự khôn ngoan kỳ diệu của ngài. Ngài vượt xa tiếng tăm lừng lẫy tôi đã nghe về ngài. **7** Phúc thay thần dân của ngài ! Phúc thay quần thần của ngài, những kẻ luôn luôn được túc trực trước mặt ngài và nghe biết sự khôn ngoan của ngài. **8** Chúc tụng ĐỨC CHÚA, Thiên Chúa của ngài, Đấng đã ưu ái đặt ngài trên ngôi báu của Người để ngài làm vua phục vụ ĐỨC CHÚA, Thiên Chúa của ngài. Vì Thiên Chúa của ngài yêu thương Ít-ra-en, muốn cho dân này được muôn đời bền vững, nên đã đặt ngài làm vua cai trị họ, để ngài thi hành luật pháp và công lý." **9** Và, bà tặng vua ba ngàn sáu trăm ký vàng, một số rất lớn hương liệu và đá quý. Chưa từng có thứ hương liệu nào như thứ mà nữ hoàng Sơ-va đã tặng cho vua Sa-lô-môn. **10** Cả các tôi tớ của vua Khi-ram cùng với bề tôi vua Sa-lô-môn khi mang vàng từ Ô-phia về, cũng đưa gỗ đàn hương và đá quý về nữa. **11** Vua dùng gỗ đàn hương làm bạc thang cho Đền Thờ ĐỨC CHÚA, cung điện nhà vua, đàn lia, đàn hạc cho các ca sĩ. Trước đây, trong đất Giu-đa, người ta chưa hề thấy thứ gỗ nào như thế. **12** Vua Sa-lô-môn tặng lại nữ hoàng Sơ-va tất cả những gì bà ngỡ ý thích, nhiều hơn cả những gì bà đã mang đến cho vua. Sau đó bà lui gót, cùng với đoàn tùy tùng trở về xứ sở.

13 Số vàng vua Sa-lô-môn thu nhập hàng năm là hai mươi ngàn ký, **14** không kể số vàng và bạc mà khách vãng lai, các thương gia cũng như tất cả các vua Ả-rập và các quan thái thú trong nước đem nộp cho vua. **15** Vua Sa-lô-môn làm hai trăm chiếc thuẫn lớn bằng vàng gò, mỗi chiếc thuẫn phải dùng tới sáu ký vàng gò. **16** Vua còn làm ba trăm chiếc thuẫn nhỏ bằng vàng gò, mỗi chiếc mất ba ký vàng. Và vua đặt các thuẫn ấy trong Cung Rừng Li-băng. **17** Vua lại làm một cái ngai lớn bằng ngà và dát vàng ròng. **18** Ngai có sáu cấp và một cái bệ chân bằng vàng, hai bên chỗ ngồi có tay tựa, đứng sát tay tựa là hai con sư tử, **19** và mười hai con sư

tử đứng trên sáu cấp ở hai bên. Chẳng vương quốc nào làm được như thế.

20 Tất cả các chén để uống của vua Sa-lô-môn đều bằng vàng, và tất cả các vật dụng trong Cung Rừng Li-băng cũng bằng vàng ròng. Vì thời vua Sa-lô-môn bạc không có giá trị gì cả. **21** Quả vậy, vua Sa-lô-môn có một đoàn tàu đi Tác-sít cùng với các tôi tớ của vua Khi-ram, và cứ ba năm một lần, đoàn tàu Tác-sít đến mang theo vàng, bạc, ngà, khỉ và công.

22 Vua Sa-lô-môn là người trỗi vượt hơn tất cả các đế vương trên mặt đất về sự giàu có và khôn ngoan. **23** Tất cả các vua trên mặt đất đều mong diện kiến vua Sa-lô-môn để được nghe sự khôn ngoan mà Thiên Chúa đã ban cho vua, **24** mỗi vị đều mang lễ vật : đồ bạc, đồ vàng, y phục, vũ khí, hương liệu, ngựa và lừa, cứ thế từ năm này qua năm khác.

25 Vua có bốn ngàn ngăn chuồng chứa ngựa và xe, với mười hai ngàn ngựa cỡi để ở các thành có xe và để ở cạnh vua tại Giê-ru-sa-lem.

26 Vua thống trị tất cả các vua từ Sông Cả đến đất của người Phi-li-tinh và mãi cho tới ranh giới Ai-cập. **27** Nhờ vua mà bạc ở Giê-ru-sa-lem ra thường như sỏi đá, còn bá hương thì nhiều như và ở miền Sơ-phê-la. **28** Ngựa của vua Sa-lô-môn là giống ngựa được nhập từ Ai-cập và từ khắp mọi nước.

29 Các truyện khác về vua Sa-lô-môn, từ những việc đầu tiên đến những việc cuối cùng, đều đã được ghi chép trong Sử Biên Niên của ngôn sứ Na-than, trong Sách Ngôn Sứ của ông A-khi-gia người Si-lô, trong Các Thị Kiến của thầy chiêm Gie-đô dưới thời vua Gia-róp-am con ông Nơ-vát. **30** Vua Sa-lô-môn trị vì toàn thể Ít-ra-en tại Giê-ru-sa-lem được bốn mươi năm. **31** Vua Sa-lô-môn đã an nghỉ với tổ tiên và được chôn cất trong Thành Đa-vít thân phụ vua, và thái tử Rơ-kháp-am lên ngôi kế vị vua.

10 1 Rơ-kháp-am đi Si-khem, vì toàn thể Ít-ra-en tụ họp ở Si-khem để tôn ông lên làm vua. **2** Lúc ấy Gia-róp-am con ông Nơ-vát, nghe biết chuyện ấy - ông đang ở bên Ai-cập vì ông đã trốn vua Sa-lô-môn sang đó, ông liền bỏ Ai-cập trở về. **3** Người ta cho mời ông Gia-róp-am. Ông và toàn thể Ít-ra-en tới.

Họ thưa với Rơ-kháp-am rằng : **4** "Phụ vương ngài đã bắt chúng tôi mang một cái ách quá nặng, bây giờ nếu ngài giảm bớt khổ dịch và ách nặng nề phụ vương đã đặt trên chúng tôi, thì chúng tôi sẽ phục dịch ngài." **5** Vua nói với họ : "Ba ngày nữa các ngươi trở lại gặp ta." Dân chúng liền rút lui.

6 Vua Rơ-kháp-am bàn hỏi với các kỳ mục là những người đã từng hầu cận phụ vương Sa-lô-môn khi vua này còn sống. Vua Rơ-kháp-am nói : "Các ngươi góp ý với ta thế nào, để ta còn trả lời cho dân này ?" **7** Họ thưa với vua : "Nếu ngài xử tốt với dân, chiều lòng dân, dùng lời lẽ ôn tồn mà nói với dân, thì dân sẽ làm tôi ngài mãi mãi." **8** Nhưng vua không đếm xỉa gì đến ý kiến các kỳ mục đưa ra, lại đi bàn hỏi với đám người trẻ là những bạn thiếu thời hiện đang hầu cận vua. **9** Vua nói với họ : "Các ngươi góp ý với ta thế nào, để ta còn trả lời cho dân này, vì nó đã nói với ta rằng : Xin ngài giảm bớt cái ách nặng phụ vương đã đặt trên chúng tôi ?" **10** Đám người trẻ, những bạn thiếu thời của vua, thưa vua rằng : "Ngài sẽ trả lời cho dân đã từng nói với ngài : 'Phụ vương ngài đã đặt ách nặng trên chúng tôi, nhưng xin ngài giảm bớt cho chúng tôi', xin ngài nói với chúng thế này : 'Ngón tay nhỏ của ta còn lớn hơn cả lưng của phụ vương ta. **11** Vậy phụ vương ta đã đặt ách nặng trên các ngươi, còn ta, ta chất cho nặng hơn nữa. Phụ vương ta trừng phạt các ngươi bằng roi, còn ta, ta sẽ trừng phạt các ngươi bằng bọ cạp !'"

12 Ngày thứ ba, Gia-róp-am cùng toàn dân đến yết kiến vua Rơ-kháp-am như vua đã hẹn rằng : "Ba ngày nữa trở lại gặp ta." **13** Vua trả lời cứng cỏi với họ. Vua Rơ-kháp-am không đếm xỉa gì đến ý kiến các kỳ mục, **14** nhưng nói với họ theo ý kiến đám người trẻ rằng : "Phụ vương ta đã đặt ách nặng trên các ngươi, còn ta, ta chất

nặng hơn nữa trên các ngươi ; phụ vương ta trừng phạt các ngươi bằng roi, còn ta, ta sẽ trừng phạt các ngươi bằng bọ cạp." **15** Thế là vua không chịu nghe dân. Thiên Chúa đã để như vậy cho lời ĐỨC CHÚA được ứng nghiệm, lời mà Người đã dùng ông A-khi-gia-hu người Si-lô mà phán với ông Gia-róp-am con ông Nơ-vát. **16** Khi toàn thể Ít-ra-en thấy vua không thèm nghe họ, thì dân đáp lại vua rằng :

"Chúng tôi có liên hệ chi với Đa-vít ?

Chẳng có phần gì với con của Gie-sê.

Ít-ra-en ơi, ai về lều này !

Này Đa-vít, hãy liệu lấy nhà của ngươi !"

Rồi toàn thể Ít-ra-en rút về lều. **17** Còn con cái Ít-ra-en cư ngụ tại các thành của Giu-đa thì vua Rơ-kháp-am vẫn làm vua cai trị họ. **18** Vua Rơ-kháp-am cử ông Ha-đô-ram phụ trách việc dân công, nhưng con cái Ít-ra-en ném đá ông chết và ông đã chết. Còn vua Rơ-kháp-am thì vội vã lên xe trốn về Giê-ru-sa-lem. **19** Thế là Ít-ra-en ly khai với nhà Đa-vít cho tới ngày nay.

11 1 Về tới Giê-ru-sa-lem, vua Rơ-kháp-am tập họp nhà Giu-đa và chi tộc Ben-gia-min, được một trăm tám mươi ngàn quân tinh nhuệ để giao chiến với Ít-ra-en và thu hồi vương quốc về cho Rơ-kháp-am. **2** Nhưng có lời ĐỨC CHÚA phán với ông Sơ-ma-gia-hu, người của Thiên Chúa rằng : **3** "Hãy nói với Rơ-kháp-am con của Sa-lô-môn vua Giu-đa, với toàn thể Ít-ra-en tại Giu-đa và tại Ben-gia-min rằng : **4** 'ĐỨC CHÚA phán thế này : Các ngươi không được lên giao chiến chống anh em các ngươi ; ai nấy cứ về nhà mình, vì mọi chuyện là do Ta.'" Họ nghe lời ĐỨC CHÚA, và quay về, không đi đánh vua Gia-róp-am nữa.

5 Vua Rơ-kháp-am ngự tại Giê-ru-sa-lem và xây dựng một số thành trì kiên cố tại Giu-đa. **6** Các thành đó là : Bê-lem, Ê-tham, Tơ-cô-a, **7** Bết Xua, Xô-khô, A-đu-lam, **8** Gát, Ma-rê-sa, Díp, **9** A-đô-ra-gim, La-khít, A-dê-ca, **10** Xo-rơ-a, Ai-gia-lôn, và Khép-rôn. Các thành ở Giu-đa và Ben-gia-min này đều là những thành trì vững chắc. **11** Vua củng cố các thành trì ấy, đặt trần thủ, lập kho dự trữ

lượng thực, dầu và rượu. **12** Thành nào cũng có nhiều khiên thuẫn, giáo mác, và lực lượng được tăng cường tối đa. Thế là Giu-đa và Ben-gia-min hoàn toàn thần phục vua.

13 Các tư tế và các thầy Lê-vi trong toàn cõi Ít-ra-en đều từ khắp nơi về quy thuận vua. **14** Quả thế, các thầy Lê-vi đã từ bỏ đồng cỏ và tài sản của mình để đến Giu-đa và Giê-ru-sa-lem, vì vua Gia-róp-am và con cái ông không cho họ thi hành chức tư tế phục vụ ĐỨC CHÚA nữa, **15** nhưng vua tự tiện cất đặt các tư tế phục vụ các nơi cao mà thờ những con dê, con bò vua đã làm ra. **16** Từ mọi chi tộc Ít-ra-en, những kẻ dễ lòng tìm kiếm ĐỨC CHÚA, Thiên Chúa của Ít-ra-en, đều theo các thầy Lê-vi kéo về Giê-ru-sa-lem để dâng lễ cho ĐỨC CHÚA, Thiên Chúa của tổ tiên mình. **17** Họ làm cho vương quốc Giu-đa thêm vững mạnh và trong ba năm liền, họ phò vua Rơ-kháp-am con vua Sa-lô-môn, vì trong ba năm đó vua đã đi theo con đường của vua Đa-vít và vua Sa-lô-môn.

18 Vua Rơ-kháp-am kết hôn với cô Ma-kha-lát. Cha cô là ông Giơ-ri-mốt con vua Đa-vít và mẹ cô là bà A-vi-kha-gin. Bà này là con ông E-li-áp và là cháu ông Giê-sê. **19** Bà Ma-kha-lát sinh cho vua những người con sau đây : Giơ-út, Sơ-mác-gia, Da-ham. **20** Sau bà Ma-kha-lát, vua còn kết hôn với cô Ma-a-kha, ái nữ của ông Áp-sa-lôm. Bà Ma-a-kha sinh cho vua những người con sau đây : A-vi-gia, Át-tai, Di-da và Sơ-lô-mít. **21** Vua Rơ-kháp-am yêu bà Ma-a-kha ái nữ của ông Áp-sa-lôm hơn tất cả các bà vợ và các cung phi của vua. Quả thật, vua có đến mười tám bà vợ, sáu mươi cung phi, hai mươi tám con trai và sáu mươi con gái. **22** Vua Rơ-kháp-am đặt hoàng tử A-vi-gia con bà Ma-a-kha làm thái tử đứng đầu các anh em ông, để kế vị vua sau này. **23** Vua đã khôn khéo phân tán một số hoàng tử đi tất cả các thành trì có đồn lũy kiên cố trong khắp miền đất Giu-đa và Ben-gia-min. Vua cũng cấp thật dồi dào lương thực và cưới nhiều vợ cho các ông.

12 1 Cũng cố được vương quốc và trở nên hùng mạnh rồi, vua Rơ-kháp-am bỏ Lề Luật của ĐỨC CHÚA, khiến

toàn thể Ít-ra-en cũng theo gương. **2** Vì họ bắt trung với ĐỨC CHÚA như thế, nên năm thứ năm triều vua Rơ-kháp-am, vua Ai-cập là Si-sắc đã tiến đánh Giê-ru-sa-lem. **3** Từ Ai-cập, ông kéo theo một ngàn hai trăm chiến xa, sáu mươi ngàn ngựa và một đạo quân đông vô kể gồm những người Li-by-a, Xúc-ki-gim và Cút, **4** chiếm các thành có đồn lũy kiên cố và tiến về Giê-ru-sa-lem. **5** Bấy giờ ngôn sứ Sơ-ma-gia vào gặp vua Rơ-kháp-am và các thủ lĩnh của Giu-đa đang tập họp về Giê-ru-sa-lem để trốn tránh vua Si-sắc. Ngôn sứ nói với họ : "ĐỨC CHÚA phán thế này : 'Các người đã bỏ Ta, thì Ta, Ta cũng bỏ mặc các người trong tay Si-sắc.'" **6** Các thủ lĩnh Ít-ra-en liền cùng với vua hạ mình xuống và tuyên xưng rằng : "ĐỨC CHÚA thật công minh !" **7** Khi ĐỨC CHÚA thấy họ hạ mình xuống, thì Người phán bảo ông Sơ-ma-gia rằng : "Chúng đã hạ mình xuống, Ta sẽ không tiêu diệt chúng nữa. Ta sẽ sớm cho chúng thoát nạn. Cơ thịnh nộ của Ta sẽ không giáng xuống Giê-ru-sa-lem qua tay Si-sắc. **8** Thế nhưng chúng sẽ phải làm tội nó, và chúng sẽ biết thế nào là phụng sự Ta và thế nào là làm tội chư quốc."

9 Vậy Si-sắc vua Ai-cập tiến đánh Giê-ru-sa-lem và chiếm đoạt các kho tàng trong Đền Thờ ĐỨC CHÚA cũng như kho tàng trong hoàng cung ; ông lấy hết. Ông chiếm đoạt những khiên thuẫn bằng vàng vua Sa-lô-môn đã làm. **10** Vua Rơ-kháp-am làm những khiên thuẫn bằng đồng để thay thế, và giao cho các người chỉ huy thị vệ canh gác cửa hoàng cung. **11** Mỗi khi vua vào Đền Thờ ĐỨC CHÚA thì các thị vệ mang ra, rồi lại đưa về phòng thị vệ.

12 Vì vua hạ mình xuống nên đã tránh được cơn thịnh nộ của ĐỨC CHÚA và không bị hoàn toàn tiêu diệt. Và lại ở Giu-đa vẫn còn có những điều tốt lành. **13** Vua Rơ-kháp-am củng cố được ngay vàng tại Giê-ru-sa-lem và tiếp tục trị vì. Khi lên ngôi, vua Rơ-kháp-am được bốn mươi một tuổi. Vua trị vì mười bảy năm tại Giê-ru-sa-lem là thành đô ĐỨC CHÚA đã chọn làm nơi đặt Danh Người trong tất cả các chi tộc Ít-ra-en.

Thân mẫu vua là bà Na-a-ma người Am-mon. **14** Vua đã làm sự dữ, vì đã không để lòng tìm kiếm ĐỨC CHÚA.

15 Các sự việc đời vua Rơ-kháp-am, từ những việc đầu tiên đến những việc cuối cùng, đã chẳng được ghi chép trong Sử biên niên của ngôn sứ Sơ-ma-gia và của thầy chiêm ít-đô sao ? Các cuộc giao tranh đã không ngừng xảy ra giữa vua Rơ-kháp-am và vua Gia-róp-am. **16** Vua Rơ-kháp-am an nghỉ với tổ tiên và được chôn cất trong Thành Đa-vít. Con vua là A-vi-gia lên ngôi kế vị.

13 1 Năm thứ mười tám triều vua Gia-róp-am, A-vi-gia lên làm vua Giu-đa, **2** và trị vì tại Giê-ru-sa-lem ba năm. Thân mẫu vua là bà Mi-kha-gia-hu ái nữ ông U-ri-ên người Ghíp-a. Chiến tranh đã diễn ra giữa vua A-vi-gia và vua Gia-róp-am. **3** Vua A-vi-gia ra trận cùng với một lực lượng tinh binh gồm bốn trăm ngàn quân. Còn vua Gia-róp-am thì đem một lực lượng tinh nhuệ gồm tám trăm ngàn quân thiện chiến ra dàn trận chống lại.

4 Bấy giờ vua A-vi-gia đứng trên ngọn Xơ-ma-ra-gim trong vùng núi Ép-ra-im, lên tiếng nói : "Gia-róp-am và toàn thể Ít-ra-en hãy nghe đây : **5** ĐỨC CHÚA, Thiên Chúa của Ít-ra-en, bằng một giao ước không ai phước bỏ được, đã ban quyền cai trị Ít-ra-en đến muôn đời cho vua Đa-vít, cho chính người và cho con cháu người, các người chẳng biết sao ? **6** Thế mà Gia-róp-am con Nơ-vát, tôi tớ vua Sa-lô-môn con vua Đa-vít, đã dấy loạn chống chúa thượng mình. **7** Những tên hạ tiện, những đứa vô loài đã toa rập với y lẫn lút vua Rơ-kháp-am con vua Sa-lô-môn. Vua Rơ-kháp-am còn trẻ người non dạ không địch nổi chúng. **8** Bấy giờ các người lại bỏ bỏ cả quyết chống chọi được với vương quyền của ĐỨC CHÚA mà dòng họ vua Đa-vít đang nắm giữ ! Quả các người là một bè lũ đông đảo, lại còn có những con bò vàng Gia-róp-am đã tạo ra cho các người tôn làm thần ! **9** Ai chẳng biết rằng các người đã trục xuất các tư tế của ĐỨC CHÚA, con cháu ông A-ha-ron, và các thầy Lê-vi nữa, để rồi tự tiện đặt những tư tế theo thói các dân ngoại ? Vì bất cứ ai mang một con bê với bảy con dê đến xin tấn phong là được làm tư tế liền, để phục vụ cái không phải là thần thánh gì cả ! **10** Còn với chúng ta

đây, thì Thiên Chúa chúng ta thờ chính là ĐỨC CHÚA. Chúng ta đã không từ bỏ Người. Các tư tế phụng sự ĐỨC CHÚA phải là con cháu ông A-ha-ron, các thầy Lê-vi thì lo phục vụ. **11** Các vị ấy cứ mỗi sáng mỗi chiều, dâng lễ toàn thiêu kính ĐỨC CHÚA, đốt hương thơm ngào ngạt, trưng bánh tiến trên bàn thanh sạch ; còn những ngọn đèn trên cây đèn vàng thì cứ chiều chiều lại đốt lên. Quả thật chúng ta vẫn giữ những điều ĐỨC CHÚA Thiên Chúa chúng ta truyền, còn các người, chính ĐỨC CHÚA các người cũng bỏ. **12** Đây, Thiên Chúa ở với chúng ta để dẫn đầu chúng ta ; các tư tế của Người với chiếc kèn xung trận sẵn sàng thổi lên chống các người ! Hỡi con cái Ít-ra-en, ĐỨC CHÚA là Thiên Chúa tổ tiên các người, chớ giao chiến chống lại Người : các người sẽ thất bại !"

13 Trong khi đó, vua Gia-róp-am sai toán phục kích đi bọc hậu quân Giu-đa. Như thế, cánh quân chính thì đối diện với quân Giu-đa, còn toán quân phục kích thì ở đằng sau họ. **14** Khi quân Giu-đa quay lại, bỗng thấy mình bị đánh cả trước lẫn sau, liền kêu lên ĐỨC CHÚA, các tư tế thì thổi kèn. **15** Quân Giu-đa hò hét xung phong, và trong lúc quân Giu-đa hò hét như vậy thì Thiên Chúa đánh bại vua Gia-róp-am và toàn thể Ít-ra-en trước mặt vua A-vi-gia và Giu-đa. **16** Con cái Ít-ra-en chạy trốn quân Giu-đa, nhưng đã bị Thiên Chúa trao nộp vào tay những người này. **17** Vua A-vi-gia và quân đội của vua đã giáng cho chúng một đòn chí tử : năm trăm ngàn tinh binh của Ít-ra-en đã tử trận. **18** Trong trận ấy, con cái Ít-ra-en bị hạ nhục, còn con cái Giu-đa thì trở nên mạnh mẽ hơn, vì họ đã tựa nương vào ĐỨC CHÚA Thiên Chúa tổ tiên của họ.

19 Vua A-vi-gia truy kích vua Gia-róp-am và chiếm được của ông các thành sau đây : Bết Ên và các vùng phụ cận, Giơ-sa-na và các vùng phụ cận, Ép-rôn và các vùng phụ cận. **20** Suốt triều đại vua A-vi-gia-hu, vua Gia-róp-am không khôi phục được sức mạnh nữa ; vua bị ĐỨC CHÚA đánh phạt và đã chết. **21** Vua A-vi-gia-hu ngày càng thêm mạnh. Vua lấy mười bốn người vợ, được hai mươi hai con trai và bốn mươi con gái. **22** Các truyện còn lại về vua A-vi-gia, đường lối vua theo, các

việc vua làm đã được ghi chép trong sách Chú Giải của ngôn sứ Ít-đô. **23** Vua A-vi-gia đã an nghỉ với tổ tiên và được chôn cất trong Thành Đa-vít ; con vua là A-xa lên ngôi kế vị. Dưới triều đại vua, xứ sở được yên hàn trong mười năm.

14 1 Vua A-xa làm điều tốt lành và ngay chính trước mắt ĐỨC CHÚA Thiên Chúa của vua. **2** Vua dẹp bỏ các bàn thờ của ngoại kiều và các nơi cao, phá huỷ các trụ thờ và các cột thờ. **3** Vua khuyên người Giu-đa tìm kiếm ĐỨC CHÚA, Thiên Chúa tổ tiên họ, thi hành Lễ Luật và huấn lệnh của Người. **4** Vua dẹp bỏ các nơi cao và các bàn thiên khỏi các thành Giu-đa. Dưới triều vua, vương quốc được yên hàn. **5** Vua xây các thành kiên cố tại Giu-đa, vì xứ sở được yên hàn. Sở dĩ trong các năm đó, vua không phải đương đầu với một cuộc chiến tranh nào cả, là vì ĐỨC CHÚA đã ban cho đất nước được an bình.

6 Vua nói với người Giu-đa : "Ta hãy tái thiết các thành ấy, xây tường lũy chung quanh, dựng tháp, làm cửa với then cài ; đất nước còn thuộc về chúng ta, vì chúng ta vẫn tìm kiếm ĐỨC CHÚA là Thiên Chúa chúng ta ; chúng ta tìm kiếm Người, nên Người ban cho chúng ta được tư bề yên ổn."

Vậy họ đã tái thiết và đã thành công. **7** Vua A-xa có một đạo quân gồm ba trăm ngàn người Giu-đa biết mang thuẫn lớn và giáo, và hai trăm tám mươi ngàn người Ben-gia-min dùng thuẫn nhỏ và bắn cung. Tất cả những người ấy đều là những bậc anh hùng dũng sĩ.

8 Bấy giờ De-rác người Cút xuất hiện chống phá họ với một đạo quân gồm một triệu người và ba trăm chiến xa ; y đã đến tận Ma-rê-sa. **9** Vua A-xa ra nghênh chiến và dàn trận tại thung lũng Xơ-pha-tha, gần Ma-rê-xa. **10** Vua A-xa lên tiếng kêu cầu ĐỨC CHÚA Thiên Chúa của mình : "Lạy ĐỨC CHÚA, khi Ngài muốn cứu giúp, thì đối với Ngài chẳng có chi khác biệt giữa người mạnh và người yếu. Lạy ĐỨC CHÚA là Thiên Chúa chúng con, xin cứu giúp chúng con ! Vì chúng con nương tựa vào

Ngài và nhân danh Ngài mà chúng con giáp chiến với lũ đông này. Lạy ĐỨC CHÚA, chính Ngài là Thiên Chúa của chúng con, xin đừng để cho phàm nhân nào chống lại được với Ngài."

11 ĐỨC CHÚA đã đánh bại người Cút trước mặt vua A-xa và trước mặt Giu-đa : những người Cút đã trốn chạy, **12** và vua A-xa cùng với quân đội của vua đuổi đánh chúng cho tới Ghê-ra. Quân Cút ngã quy, không còn ai sống sót : chúng bị đánh tan trước nhan ĐỨC CHÚA và trước doanh trại của Người. Người ta đã thu được thật nhiều chiến lợi phẩm. **13** Họ cũng đánh chiếm tất cả các thành chung quanh Ghê-ra, vì ĐỨC CHÚA đã giáng kinh hoàng xuống các thành ấy ; họ cướp phá tất cả các thành ấy, vì chiến lợi phẩm ở đó rất nhiều. **14** Họ còn đánh chiếm cả các trại súc vật, cướp lấy vô số chiến cừu và lạc đà, rồi rút về Giê-ru-sa-lem.

15 1 Được thần khí của Thiên Chúa thúc đẩy, ông A-dác-gia-hu con ông Ô-đết, **2** ra đón vua A-xa và thưa : "Xin vua A-xa và toàn thể Giu-đa cùng Ben-gia-min, hãy nghe tôi ! ĐỨC CHÚA ở với các ngài, khi các ngài ở với ĐỨC CHÚA. Nếu các ngài tìm kiếm ĐỨC CHÚA, Người sẽ cho các ngài được gặp ; còn nếu các ngài lìa bỏ ĐỨC CHÚA, ĐỨC CHÚA sẽ lìa bỏ các ngài. **3** Một thời gian dài, Ít-ra-en đã không có Thiên Chúa thật, không có tư tế dạy bảo, cũng chẳng có Lễ Luật ; **4** nhưng trong cơn quẫn bách, Ít-ra-en đã trở về với ĐỨC CHÚA, Thiên Chúa của mình, đã tìm kiếm Người và Người đã cho gặp. **5** Trong thời gian ấy, kẻ ra người vào đều không được bình an, vì trăm cay nghìn đắng đã đổ trên tất cả cư dân các nước. **6** Dân này nước nọ, thành này thành khác đã đụng nhau ác liệt, vì Thiên Chúa đã dùng đủ mọi thứ khốn quẫn làm cho chúng tán loạn. **7** Nhưng các ngài, cứ can đảm lên, đừng để cho tay mình bủn rụn, vì công lao của các ngài sẽ được đền đáp."

8 Khi vua A-xa nghe biết những điều ấy và lời của ngôn sứ A-dác-gia-hu con ông Ô-đết, thì vua được thêm can đảm. Vua liền dẹp bỏ các đồ ghê tởm khỏi toàn cõi Giu-đa và Ben-gia-min, khỏi các thành vua đã chiếm được

trong vùng núi Ép-ra-im, rồi làm mới lại bàn thờ ĐỨC CHÚA ở trước tiền đình của ĐỨC CHÚA. **9** Vua tập họp mọi người Giu-đa và Ben-gia-min cùng những người thuộc Ép-ra-im, Mơ-na-se và Si-mê-on cư trú giữa họ - quả thật có nhiều người đã bỏ Ít-ra-en mà ngả theo vua, khi thấy ĐỨC CHÚA Thiên Chúa vua thờ ở với vua. **10** Họ tập họp ở Giê-ru-sa-lem vào tháng thứ ba năm thứ mười lăm triều vua A-xa. **11** Ngày hôm ấy họ lấy một phần chiến lợi phẩm đã mang về gồm bảy trăm con bò, bảy ngàn con chiên, đem sát tế dâng ĐỨC CHÚA. **12** Họ lấy giao ước mà cam kết sẽ đem hết tâm hồn tìm kiếm ĐỨC CHÚA, Thiên Chúa của cha ông họ. **13** Bất cứ ai không tìm kiếm ĐỨC CHÚA, Thiên Chúa của Ít-ra-en, sẽ phải chết, dù là trẻ nhỏ hay người lớn, đàn ông hay đàn bà. **14** Họ lớn tiếng thề với ĐỨC CHÚA như vậy, rồi hò reo, thổi kèn và rúc tù và inh ỏi. **15** Toàn thể Giu-đa phấn khởi vui mừng về lời thề đó, vì họ đã đem hết cả tâm tình của họ mà thề ; họ hoàn toàn tự nguyện tìm kiếm ĐỨC CHÚA và Người đã cho họ được gặp Người. ĐỨC CHÚA cũng cho họ được tư bề yên ổn.

16 Ngay cả bà nội của vua A-xa là Ma-a-kha, cũng bị vua cách chức quốc mẫu, vì bà đã làm một vật kinh tởm kính thần A-sê-ra. Vua A-xa phá huỷ vật kinh tởm đó, tán nhuyễn rồi đem đốt trong thung lũng Kít-rôn. **17** Các nơi cao tuy chưa biến khỏi Ít-ra-en, nhưng vua A-xa vẫn suốt đời trọn tình vẹn nghĩa. **18** Vua đưa vào Đền Thờ Thiên Chúa các vật thánh mà vua cha cũng như chính vua dâng cúng : bạc, vàng và các vật dụng.

19 Không có cuộc giao tranh nào nữa cho đến năm thứ ba mươi lăm triều vua A-xa.

16 1 Năm ba mươi sáu triều vua A-xa, Ba-sa vua Ít-ra-en tiến đánh Giu-đa ; vua kiến thiết Ra-ma, để không cho ai ra vào liên lạc với A-xa vua Giu-đa. **2** Bấy giờ vua A-xa lấy bạc, vàng trong kho tàng của Đền Thờ ĐỨC CHÚA và của hoàng cung, rồi sai người đến với Ben Ha-đát vua A-ram đang cư ngụ tại Đa-mát, và nói rằng : **3** "Nên có hiệp ước giữa tôi với ngài, cũng như giữa thân phụ tôi với thân phụ ngài. Đây, tôi xin gửi bạc vàng

tặng ngài. Xin ngài huỷ bỏ hiệp ước giữa ngài với Ba-sa vua Ít-ra-en, để ông ấy bỏ tôi mà rút về !" **4** Vua Ben Ha-đát nghe lời vua A-xa và sai các vị chỉ huy quân đội đánh các thành của Ít-ra-en ; vua đánh chiếm I-giôn, Đan, A-vên Ma-gim, tất cả các kho lương thực của các thành thuộc Náp-ta-li. **5** Nghe biết chuyện này, vua Ba-sa ngưng kiến thiết Ra-ma và đình chỉ công trình của mình. **6** Bấy giờ vua A-xa đem toàn dân Giu-đa đến Ra-ma ; họ lấy đi đá, gỗ mà vua Ba-sa dùng để xây cất. Vua lấy những thứ ấy mà kiến thiết Ghe-va và Mít-pa.

7 Lúc bấy giờ thầy chiêm Kha-na-ni vào yết kiến A-xa vua Giu-đa và thưa : "Vì ngài đã nương tựa vào vua A-ram chứ không nương tựa vào ĐỨC CHÚA Thiên Chúa của ngài, nên lực lượng của vua A-ram đã vượt khỏi tay ngài. **8** Quân Cút và quân Li-by-a đã chẳng là một lực lượng hùng hậu với rất nhiều xe và ngựa đó sao ? Thế mà, khi ngài nương tựa vào ĐỨC CHÚA, thì Người đã trao chúng vào tay ngài. **9** Bởi vì ĐỨC CHÚA đưa mắt rảo khắp hoàn cầu để gia tăng sức mạnh cho những ai giữ lòng trung nghĩa với Người. Trong trường hợp này, ngài đã xử sự như một kẻ điên rồ, nên từ đây ngài sẽ phải luôn luôn đối đầu với chiến tranh." **10** Bực tức với thầy chiêm, vua A-xa bắt ông bỏ tù và cùm ông lại : vua nổi giận với ông vì chuyện đó. Cũng trong thời gian này, vua A-xa đàn áp một số người khác nữa trong dân.

11 Các chuyện về vua A-xa, từ những việc đầu tiên đến những việc cuối cùng, đều được ghi chép trong sách Các Vua Giu-đa và Ít-ra-en. **12** Năm ba mươi chín triều vua, vua A-xa bị đau chân, bệnh tình rất trầm trọng ; thế nhưng trong cơn bệnh, thay vì tìm kiếm ĐỨC CHÚA, vua lại tìm đến các thầy lang. **13** Vua A-xa an nghỉ với tổ tiên. Vua qua đời sau bốn mươi mốt năm trị vì. **14** Vua được chôn cất trong ngôi mộ đã đục sẵn trong Thành vua Đa-vít. Người ta đặt thi hài trong chiếc long sàng đầy dầu thơm và đủ loại hương liệu được pha chế theo kỹ thuật sản xuất thuốc thơm. Và để tỏ lòng tôn kính vua, người ta đốt thật nhiều hương.

17 1 Thái tử Giơ-hô-sa-phát lên kế vị vua cha, củng cố quyền hành nhằm đối phó với Ít-ra-en. **2** Vua bố trí quân đội tại tất cả các thành kiên cố trong nước Giu-đa, đặt các trấn thủ trong nước Giu-đa và tại các thành mà phụ vương A-xa đã chiếm được của Ép-ra-im.

3 ĐỨC CHÚA ở với vua Giơ-hô-sa-phát, vì vua đi theo đường lối mà xưa kia vua Đa-vít tổ tiên vua đã đi. Vua không tìm kiếm các Ba-an. **4** Quả thật vua đã tìm kiếm Thiên Chúa của thân phụ, và đã bước đi theo các huấn lệnh của Chúa, chứ không bắt chước hành động của Ít-ra-en. **5** ĐỨC CHÚA giúp vua nắm vững vương quyền trong tay ; toàn thể Giu-đa dâng cho vua nhiều lễ vật, nên vua rất mực giàu có vinh quang. **6** Vua can đảm bước đi trên đường lối của ĐỨC CHÚA, tiếp tục dẹp bỏ các nơi cao và các cột thờ khỏi Giu-đa.

7 Năm thứ ba triều vua, vua sai các quan chức Ben Kha-gin, Ô-vát-gia, Dơ-khác-gia, Nơ-than-ên và Mi-kha-gia-hu đi giảng dạy tại các thành Giu-đa. **8** Cùng đi với họ, có các thầy Lê-vi sau đây : Sơ-ma-gia-hu, Nơ-than-gia-hu, Dơ-vát-gia-hu, A-xa-hên, Sơ-mi-ra-mốt, Giơ-hô-na-than, A-đô-ni-gia-hu, Tô-vi-gia-hu, Tóp A-đô-ni-gia ; cùng với các thầy Lê-vi ấy còn có các tư tế Ê-li-sa-ma và Giơ-hô-ram. **9** Họ giảng dạy ở Giu-đa mang theo mình sách Luật của ĐỨC CHÚA ; họ rảo khắp các thành của Giu-đa và giảng dạy dân chúng. **10** ĐỨC CHÚA giáng kinh hoàng xuống trên các vương quốc chung quanh Giu-đa, nên chúng không gây chiến với nước này. **11** Có những người Phi-li-tinh còn đem tặng phẩm và một số bạc lớn đến triều cống vua Giơ-hô-sa-phát ; cả người Ả-rập cũng mang tặng vua nhiều chiên dê : bảy ngàn bảy trăm chiên và bảy ngàn bảy trăm dê. **12** Như thế, vua Giơ-hô-sa-phát ngày càng trở nên giàu mạnh ; vua xây tại Giu-đa nhiều pháo đài và các thành làm kho lương thực.

13 Tại các thành xứ Giu-đa, vua có nhiều cửa dự trữ, còn tại Giê-ru-sa-lem, vua có đông đảo chiến binh, đó là các anh hùng dũng sĩ. **14** Họ được phân cấp theo gia tộc như sau : ở Giu-đa các tướng lãnh coi ngàn quân có : ông Át-na chỉ huy ba trăm ngàn anh hùng dũng sĩ ; **15**

dưới quyền ông, có ông Giơ-hô-kha-nan chỉ huy hai trăm tám mươi ngàn ; **16** dưới quyền ông, có một người tình nguyện phục vụ ĐỨC CHÚA, đó là ông A-mát-gia, con ông Dích-ri, chỉ huy hai trăm ngàn anh hùng dũng sĩ.

17 Thuộc Ben-gia-min : vị anh hùng dũng sĩ En-gia-đa chỉ huy hai trăm ngàn quân mang cung nỏ và khiên thuẫn. **18** dưới quyền ông, có ông Giơ-hô-da-vát chỉ huy một trăm tám mươi ngàn quân được võ trang để chiến đấu.

19 Đó là những người phục vụ vua, không kể những người vua đã cất đặt tại các thành kiên cố khắp Giu-đa.

18 1 Bấy giờ, vua Giơ-hô-sa-phát được rất mực giàu có vinh quang, và vua thông gia với vua A-kháp. **2** Mấy năm sau vua xuống Sa-ma-ri thăm vua A-kháp. Để mừng vua và đoàn tùy tùng, vua A-kháp cho sát tế rất nhiều chiên bò ; vua còn thuyết phục vua Giơ-hô-sa-phát lên tấn công Ra-mốt Ga-la-át. **3** A-kháp vua Ít-ra-en nói với Giơ-hô-sa-phát, vua Giu-đa : "Ngài có muốn cùng tôi đi Ra-mốt Ga-la-át không ?" Vua Giơ-hô-sa-phát trả lời : "Tôi cũng làm như ngài, dân tôi cũng như dân ngài, chúng tôi cùng chiến đấu với ngài."

4 Nhưng vua Giơ-hô-sa-phát nói với vua Ít-ra-en : "Hôm nay, xin ngài thỉnh vấn sấm ngôn của ĐỨC CHÚA." **5** Vua Ít-ra-en tập họp các ngôn sứ, khoảng bốn trăm người, và nói với họ : "Ta có phải đi đánh Ra-mốt Ga-la-át không hay là phải ngưng lại ?" Họ thưa : "Xin vua cứ lên, Thiên Chúa sẽ trao thành ấy vào tay vua." **6** Nhưng vua Giơ-hô-sa-phát nói : "Ở đây không có ngôn sứ nào khác của ĐỨC CHÚA nữa, để chúng ta nhờ ông thỉnh vấn cho hay sao ?" **7** Vua Ít-ra-en trả lời vua Giơ-hô-sa-phát : "Còn một người nữa chúng ta có thể nhờ thỉnh vấn ĐỨC CHÚA được, nhưng tôi ghét ông ta, vì ông ta không hề tiên báo cho tôi điều lành, mà lúc nào cũng chỉ toàn điều dữ. Đó là Mi-kha-giơ-hu, con của Gim-la. Vua Giơ-hô-sa-phát nói : "Đức vua đừng nói như vậy." **8** Vua Ít-ra-en gọi một hoạn quan tới và bảo : "Mau đưa Mi-kha-giơ-hu, con của Gim-la, đến đây."

9 Vua Ít-ra-en và Giơ-hô-sa-phát, vua Giu-đa, lúc ấy mỗi vua đang ngồi trên ngai, mình mặc cẩm bào, ở sân lúa tại cổng thành Sa-ma-ri ; và tất cả các ngôn sứ đều đang nói liên miên trước mặt các vua. **10** Ông Xít-ki-gia-hu, con ông Cơ-na-a-na, đã làm một cặp sừng bằng sắt và nói : "ĐỨC CHÚA phán như sau : Với những chiếc sừng này, người sẽ húc A-ram cho đến khi tiêu diệt chúng hoàn toàn." **11** Và tất cả các ngôn sứ đều nói tiên tri như thế mà rằng : "Xin vua cứ đi lên Ra-mốt Ga-la-át là sẽ gặp may. ĐỨC CHÚA sẽ trao thành ấy vào tay vua." **12** Người được sai đi mời ông Mi-kha-giơ-hu nói với ông rằng : "Này, lời các ngôn sứ đều đồng thanh báo cho vua điều may ; mong sao lời của ông cũng giống như lời của họ. Xin ông cũng báo điều may !" **13** Ông Mi-kha-giơ-hu nói : "Có ĐỨC CHÚA hằng sống ! Thiên chúa của tôi phán sao, tôi sẽ nói vậy." **14** Rồi ông vào gặp vua, vua nói ông : "Này Mi-kha-giơ-hu, chúng ta có nên đi đánh Ra-mốt Ga-la-át không, hay là ta phải ngưng lại ?" Ông thưa : "Các người cứ lên, các người sẽ gặp may. Chúng sẽ bị trao vào tay các người." **15** Vua liền nói với ông : "Đã bao lần, ta thề buộc người là, nhân danh ĐỨC CHÚA, người chỉ được nói sự thật với ta !" **16** Ông Mi-kha-giơ-hu mới nói :

"Tôi đã thấy toàn thể Ít-ra-en tán loạn trên núi như chiên không người chăn.

ĐỨC CHÚA phán : chúng không còn chủ nữa.
Ai nấy hãy về nhà bình an !"

17 Vua Ít-ra-en nói với vua Giơ-hô-sa-phát : "Tôi đã chẳng nói với ngài rằng : ông ta không hề tiên báo cho tôi điều may, mà chỉ toàn điều rủi đó sao ?" **18** Ông Mi-kha-giơ-hu lại nói : "Vì thế các ông hãy nghe lời ĐỨC CHÚA : tôi đã thấy ĐỨC CHÚA ngự trên ngai, và toàn thể đạo thiên binh đứng châu Người ở hai bên tả hữu. **19** Và ĐỨC CHÚA phán : 'Ai sẽ dụ A-kháp, vua Ít-ra-en, tiến lên, cho nó gục ngã tại Ra-mốt Ga-la-át ?' Và kẻ nói thể này, người nói thể kia. **20** Bấy giờ thần khí xuất hiện, đứng trước ĐỨC CHÚA và nói : 'Tôi sẽ dụ y.' ĐỨC CHÚA hỏi thần khí : 'Bằng cách nào ?' **21** Thần khí đáp : 'Tôi sẽ xuất hiện làm thần khí dối trá trên môi miệng tất cả các ngôn sứ của vua ấy.' ĐỨC CHÚA liền phán :

'Người sẽ lừa dối được nó và người sẽ thành công. Cứ đi và làm như thế.' **22** Này ĐỨC CHÚA đã đặt thần khí dối trá trên môi miệng tất cả những ngôn sứ này của vua, vì ĐỨC CHÚA đã phán quyết điều dữ hại vua."

23 Bấy giờ Xít-ki-gia-hu, con ông Cơ-na-a-na, đến gần và vào mặt ông Mi-kha-giơ-hu và nói : "Thần khí của ĐỨC CHÚA từ nơi ta đã qua đường nào mà nói với mi ?" **24** Ông Mi-kha-giơ-hu nói : "Rồi người sẽ thấy vào ngày người phải chui rúc hết phòng này sang phòng khác, để lẫn trốn." **25** Vua Ít-ra-en liền nói : "Các người hãy bắt lấy Mi-kha-giơ-hu và dẫn nó tới thị trường A-môn, và tới hoàng tử Giô-át. **26** Các người sẽ nói thể này : 'Đức vua nói như sau : giam tên này vào nhà tù và cho nó ăn uống ít thôi, cho tới khi ta trở về bình an.'"

27 Ông Mi-kha-giơ-hu liền nói : "Nếu vua trở về bình an, thì ĐỨC CHÚA đã không dùng tôi mà phán." Ông nói tiếp : "Toàn thể các dân tộc, xin hãy nghe cho !" **28** Vua Ít-ra-en và Giơ-hô-sa-phát, vua Giu-đa, lên Ra-mốt Ga-la-át. **29** Vua Ít-ra-en nói với vua Giơ-hô-sa-phát : "Tôi sẽ cải trang và ra trận ; còn ngài, thì xin cứ mặc áo của ngài." Vua Ít-ra-en cải trang và họ ra trận. **30** Vua A-ram đã ra lệnh cho các người chỉ huy chiến xa của vua rằng : "Các người không đánh ai, dù nhỏ hay lớn, chỉ đánh một mình vua Ít-ra-en thôi." **31** Khi các người chỉ huy chiến xa nhìn thấy vua Giơ-hô-sa-phát thì nói : "Vua Ít-ra-en đây rồi !" Họ bao vây tấn công vua, nhưng vua Giơ-hô-sa-phát thét lên. ĐỨC CHÚA liền trợ giúp vua, Người làm cho chúng rời xa vua. **32** Khi thấy rằng đó không phải là vua Ít-ra-en thì các người chỉ huy chiến xa không đuổi theo nữa. **33** Một người giương cung bắn đại, lại trúng ngay vua Ít-ra-en vào giữa khớp của áo giáp. Vua liền bảo người đánh xe : "Ta bị thương rồi ! Quay xe lại đi ! Đưa ta ra khỏi chiến trường !" **34** Nhưng trận chiến hôm ấy trở nên ác liệt, và người ta đã cho vua Ít-ra-en đứng trên xe, đối diện với quân A-ram cho đến chiều, và lúc mặt trời lặn thì vua chết.

19 1 Giơ-hô-sa-phát vua Giu-đa trở về nhà mình tại Giê-ru-sa-lem bình an vô sự. **2** Thầy chiêm Giê-hu con ông

Kha-na-ni ra đón vua Giơ-hô-sa-phát và thưa : "Liệu có nên trợ lực cho kẻ xấu chăng ? Chẳng lẽ vua lại đi yêu kẻ ghét ĐỨC CHÚA, để chuốc lấy cho vua cơn thịnh nộ của Người ? **3** Dù sao thì vua cũng có những cái tốt, bởi vì vua đã phá huỷ các cột thờ khỏi xứ sở và đã quyết tâm tìm kiếm Thiên Chúa."

4 Sau một thời gian cư ngụ tại Giê-ru-sa-lem, vua Giơ-hô-sa-phát lại ra đi thăm dân, từ Bơ-e Se-va tới vùng núi Ép-ra-im, để đưa họ về với ĐỨC CHÚA, Thiên Chúa tổ tiên họ. **5** Vua đặt các thẩm phán cho từng thành một tại tất cả các thành kiên cố trong toàn cõi Giu-đa. **6** Vua nói với các thẩm phán : "Phải cẩn thận khi thi hành phận sự, vì không phải nhân danh người phạm mà các người xét xử, nhưng là nhân danh ĐỨC CHÚA, Đấng ở với các người khi các người tuyên án. **7** Vậy phải một lòng kính sợ ĐỨC CHÚA, mà nắm vững và thi hành công lý, vì ĐỨC CHÚA Thiên Chúa chúng ta không dung tha chuyện thiên vị bất công, chuyện nhận quà hối lộ."

8 Tại Giê-ru-sa-lem, vua Giơ-hô-sa-phát cũng đặt những thầy Lê-vi, những tư tế, và gia trưởng trong dân Ít-ra-en, để họ nhân danh ĐỨC CHÚA mà xét xử và giải quyết những vụ tranh tụng giữa cư dân Giê-ru-sa-lem. **9** Vua truyền cho họ rằng : "Đây là cách thức thi hành phận sự : các người phải có lòng kính sợ ĐỨC CHÚA, phải trung thực và thanh liêm. **10** Khi các anh em các người cư ngụ trong các thành của họ đem đến cho các người một vụ kiện nhờ các người giải quyết, dù là chuyện đổ máu, chuyện liên quan đến một khoản luật, một mệnh lệnh, đến các quy định, hoặc sắc chỉ, thì các người phải soi sáng cho họ, để họ khỏi mắc tội với ĐỨC CHÚA mà kéo thịnh nộ của Người xuống trên các người cũng như trên chính mình họ. Có làm như thế các người mới không mắc tội."

11 Trong mọi chuyện liên quan tới ĐỨC CHÚA thì người cầm đầu các người là A-mác-gia-hu ; còn trong mọi chuyện liên quan tới đức vua, thì người đó là Đơ-vát-gia-hu, con ông Gít-ma-ên, thủ lãnh nhà Giu-đa. Làm phận sự ký lục thì đã có các thầy Lê-vi. Cứ can đảm hành động. Ai tốt thì có ĐỨC CHÚA ở cùng."

20 1 Sau đó, con cái Mô-áp và con cái Am-mon, có những người Ma-ôn đi theo, đến gây chiến với vua Giơ-hô-sa-phát. **2** Người ta báo tin cho vua Giơ-hô-sa-phát rằng : "Một đạo quân đông đảo từ bên kia biển, từ Ê-đôm, đến tấn công ngài, và này chúng đã ở Khát-xôn Ta-ma, tức là Ên Ghe-đi."

3 Vua Giơ-hô-sa-phát hoảng sợ và quyết tâm tìm kiếm ĐỨC CHÚA. Vua kêu gọi toàn thể Giu-đa ăn chay. **4** Dân Giu-đa tập họp lại kêu cầu ĐỨC CHÚA. Từ khắp các thành của Giu-đa, người ta cũng đến kêu cầu ĐỨC CHÚA. **5** Vua Giơ-hô-sa-phát đứng giữa cộng đoàn Giu-đa và Giê-ru-sa-lem trong Đền Thờ của ĐỨC CHÚA, trước sân mới, **6** và cầu nguyện : "Lạy ĐỨC CHÚA là Thiên Chúa tổ tiên chúng con, chẳng phải Ngài là Thiên Chúa vừa ngự chốn trời cao, vừa thống trị các dân các nước, nắm trong tay sức mạnh và uy quyền, khiến không ai địch nổi Ngài đó sao ? **7** Lạy Thiên Chúa chúng con, chẳng phải Ngài là Đấng đã đuổi cư dân xứ này, bắt nhường chỗ cho Ít-ra-en dân Ngài và ban đất ấy cho dòng dõi Áp-ra-ham, bạn thân của Ngài đến muôn đời đó sao ? **8** Chính trên đất đó mà họ đã cư ngụ, đã xây một thánh điện kính danh Ngài. Họ nói : **9** 'Nếu chẳng may chúng con gặp chinh chiến, bị trừng phạt, gặp dịch tễ hoặc đói kém, thì chúng con sẽ đứng trước Đền Thờ này, trước nhan Ngài đây, vì đây chính là nơi danh Ngài ngự. Trong cơn cùng khốn, chúng con sẽ kêu lên Ngài, Ngài sẽ lắng nghe và cứu giúp chúng con."

10 Ngài thấy đó : con cái Am-mon, Mô-áp và dân vùng núi Xê-ia. Xưa kia khi Ít-ra-en rời khỏi đất Ai-cập, Ngài đã không cho phép đi vào đất của các dân này. Ngài đã bắt phải tránh xa chúng, chứ không được tiêu diệt. **11** Nay các dân này sắp lấy oán đền ơn là trục xuất chúng con khỏi phần đất của Ngài, đất Ngài đã ban cho chúng con làm sản nghiệp. **12** Lạy Thiên Chúa chúng con, chẳng lẽ Ngài không trừng phạt chúng ? Quả thật, chúng con không đủ sức địch nổi đám dân đông đảo đến tấn công chúng con đâu. Chúng con chỉ biết ngược mắt nhìn lên Ngài."

13 Toàn thể dân Giu-đa, kể cả đàn bà con trẻ, đều đứng trước nhan ĐỨC CHÚA. **14** Bấy giờ, giữa cộng đoàn, thần khí ĐỨC CHÚA xuống trên ông Gia-kha-di-ên con ông Dơ-khác-gia-hu, cháu ông Bơ-na-gia, ông này là con ông Giơ-y-ên, cháu ông Mát-tan-gia ; Gia-kha-di-ên là một thầy Lê-vi trong hàng con cháu ông A-xáp. **15** Ông nói : "Toàn thể Giu-đa, dân cư Giê-ru-sa-lem và vua Giơ-hô-sa-phát, xin lắng tai nghe ! ĐỨC CHÚA phán với các ngài như sau : 'Các người đừng sợ, đừng khiếp đảm trước đám dân đông đảo này, vì cuộc chiến này không phải của các người, nhưng là của Thiên Chúa. **16** Sớm mai hãy xuống mà đánh chúng ; chúng sẽ đi lên theo triền dốc Xít và các người sẽ gặp chúng ở cuối con suối đối diện với sa mạc Giơ-ru-ên. **17** Trong trận này, các người không phải chiến đấu, cứ án binh bất động mà xem ĐỨC CHÚA, Đấng ở với các người, sẽ giải thoát các người như thế nào. Sớm mai hãy ra đón chúng, và ĐỨC CHÚA sẽ ở với các người.'"

18 Vua Giơ-hô-sa-phát sắp mặt xuống đất và toàn thể Giu-đa cùng dân cư Giê-ru-sa-lem phủ phục trước ĐỨC CHÚA mà thờ lạy. **19** Các thầy Lê-vi con cháu ông Cơ-hát và con cháu ông Cô-rắc đứng lên lớn tiếng ca tụng ĐỨC CHÚA, Thiên Chúa của Ít-ra-en.

20 Họ thức dậy thật sớm và đi vào sa mạc Tơ-cô-a. Trong khi họ đi như thế, vua Giơ-hô-sa-phát đứng ra và nói : "Giu-đa và dân cư Giê-ru-sa-lem hãy nghe ta : ĐỨC CHÚA là Thiên Chúa các người, cứ tin tưởng vào Người, các người sẽ tồn tại ; cứ tin lời các ngôn sứ của Người, các người sẽ chiến thắng." **21** Sau khi hội ý với dân, vua cất đặt những người ca hát ngợi khen ĐỨC CHÚA. Họ mặc phẩm phục thánh, vừa đi trước quân binh vừa hát : "Hãy ngợi khen ĐỨC CHÚA, vì muôn ngàn đời, Chúa vẫn trọn tình thương." **22** Khi họ cất tiếng reo mừng và ca ngợi, thì ĐỨC CHÚA gây mâu thuẫn giữa hàng ngũ quân Am-mon, quân Mô-áp và dân vùng núi Xê-ia đang tiến đánh Giu-đa. Thế là chúng bị thảm bại. **23** Con cái Am-mon và Mô-áp nổi lên chống lại dân cư vùng núi Xê-ia để tru diệt và quét sạch đám dân

này. Thanh toán đám này xong, con cái Am-mon và Mô-áp lại giúp nhau tự huỷ diệt.

24 Khi tới một nơi cao từ đó có thể nhìn xuống sa mạc được, quân Giu-đa quay nhìn đám đông, liền thấy tử thi nằm la liệt trên mặt đất, không một ai sống sót. **25** Vua Giơ-hô-sa-phát và quân binh của vua đến thu chiến lợi phẩm ; họ thấy một đoàn vật rất đông cùng với của cải, áo quần và các vật dụng quý giá. Họ lượm lấy cho mình nhiều không thể mang hết được. Phải mất ba ngày mới thu hết chiến lợi phẩm, vì có rất nhiều. **26** Ngày thứ tư họ họp đại hội ở thung lũng Bơ-ra-kha. Tại đây họ đã chúc tụng ĐỨC CHÚA ; vì thế cho đến ngày nay, người ta vẫn gọi nơi ấy là "thung lũng Bơ-ra-kha" (có nghĩa là 'chúc tụng'). **27** Sau đó, vua Giơ-hô-sa-phát dẫn đầu mọi người Giu-đa và Giê-ru-sa-lem vui sướng lên đường trở về Giê-ru-sa-lem, vì ĐỨC CHÚA đã ban cho họ niềm vui thoát khỏi quân thù. **28** Họ trở vang tiếng đàn cầm đàn sắt cùng với tiếng kèn, tiến vào Giê-ru-sa-lem, lên Đền Thờ ĐỨC CHÚA. **29** Mọi nước mọi dân nghe biết rằng ĐỨC CHÚA đã chiến đấu chống quân thù của Ít-ra-en, thì đều khiếp sợ người. **30** Triều đại vua Giơ-hô-sa-phát được yên ổn và Thiên Chúa của vua ban cho vua được bình an tự bề.

31 Vua Giơ-hô-sa-phát làm vua Giu-đa. Vua lên ngôi lúc ba mươi lăm tuổi và trị vì ở Giê-ru-sa-lem hai mươi lăm năm. Thân mẫu vua là bà A-du-va, ái nữ ông Sin-khi. **32** Vua theo đường lối của phụ vương A-xa, không sai trệch, tức là làm điều ngay chính trước mắt ĐỨC CHÚA. **33** Thế nhưng các nơi cao không biến đi hết, và dân chưa quyết tâm thờ Thiên Chúa tổ tiên mình. **34** Các truyện còn lại về vua Giơ-hô-sa-phát, từ những việc đầu tiên đến những việc cuối cùng đã được ghi chép trong Sử biên niên của ông Giê-hu con ông Kha-na-ni. Sử biên niên này đã được đưa vào sách các Vua Ít-ra-en.

35 Sau đó, Giơ-hô-sa-phát vua Giu-đa đã liên kết với A-khát-gia vua Ít-ra-en, một con người ăn ở gian ác. **36** Vua liên kết với ông ta như vậy là để đóng tàu đi Tác-sít ; và nơi họ đóng tàu là E-xi-ôn Ghe-ve. **37** Bấy giờ ông Ê-li-e-de con ông Đô-đa-va-hu người Ma-rê-sa nói tiên

tri chống vua Giơ-hô-sa-phát rằng : "Vi vua liên kết với vua A-khát-gia-hu, nên ĐỨC CHÚA phá công việc của vua." Quả thật đoàn tàu đã vỡ và không thể đi Tác-sít được.

21 1 Vua Giơ-hô-sa-phát an nghỉ với tổ tiên và được chôn cất với các ngài trong Thành Đa-vít. Con vua là Giơ-hô-ram lên ngôi kế vị.

2 Vua Giơ-hô-ram có mấy người anh em con vua Giơ-hô-sa-phát sau đây : A-dác-gia, Giơ-khi-ên, Dơ-khác-gia-hu, A-dác-gia-hu, Mi-kha-ên, Sơ-phát-gia-hu. Tất cả những người này đều là con của Giơ-hô-sa-phát, vua Giu-đa. **3** Thân phụ các ông đã tặng các ông những thành kiên cố tại Giu-đa, cùng với rất nhiều quà : bạc, vàng và báu vật ; còn vương quyền thì vua trao cho Giơ-hô-ram, vì ông này là con trưởng. **4** Nhưng nắm được vương quyền và củng cố được thế lực rồi, vua Giơ-hô-ram dùng gươm giết tất cả các em và một số thủ lãnh Ít-ra-en nữa.

5 Giơ-hô-ram lên ngôi vua khi được ba mươi hai tuổi, và trị vì ở Giê-ru-sa-lem tám năm. **6** Vua đi theo đường lối các vua Ít-ra-en, hành động như nhà A-kháp, vì vua đã lấy một người con gái của vua A-kháp làm vợ. Vua đã làm điều dữ trái mắt ĐỨC CHÚA. **7** Nhưng ĐỨC CHÚA không muốn huỷ diệt nhà Đa-vít, chỉ vì giao ước Người đã thiết lập với vua Đa-vít và vì lời Người đã hứa là sẽ ban cho vua và con cháu một ngọn đèn luôn luôn cháy sáng.

8 Dưới thời của vua, Ê-đôm thoát ách thống trị của Giu-đa và đặt một vua lên cai trị mình. **9** Vua Giơ-hô-ram, cùng với các chỉ huy và toàn bộ chiến xa vượt biên giới. Ban đêm vua trở dậy, đánh quân Ê-đôm đang bao vây vua và những người chỉ huy chiến xa. **10** Thế là Ê-đôm thoát ách thống trị của Giu-đa cho tới ngày nay. Bấy giờ Líp-na thoát ách của vua.

Vua đã bỏ ĐỨC CHÚA, Thiên Chúa tổ tiên mình, **11** lại còn lập những nơi cao trên các núi của Giu-đa, làm có

cho cư dân Giê-su-sa-lem đi vào con đường thờ quấy, khiến Giu-đa ra hư đốn. **12** Bấy giờ, ngôn sứ Ê-li-a gửi cho vua một bức thư nội dung như sau : "ĐỨC CHÚA, Thiên Chúa của vua Đa-vít tổ phụ vua, phán thế này : 'Người không theo đường lối Giơ-hô-sa-phát thân phụ người và A-xa vua Giu-đa đã đi, **13** lại theo các vua Ít-ra-en mà làm có cho Giu-đa và cư dân Giê-ru-sa-lem đi vào con đường thờ quấy như nhà A-kháp đã làm. Ngay cả các em con cùng cha với người, những kẻ tốt hơn người, người cũng đã giết. **14** Bởi thế, nay ĐỨC CHÚA sẽ giáng đại hoạ xuống dân người, xuống thê thiếp và con cái người, xuống tất cả tài sản người. **15** Còn chính người, người sẽ mắc đủ thứ bệnh, sẽ đau ruột ngày này qua ngày khác, đau đến sổ ruột ra.'"

16 Bấy giờ ĐỨC CHÚA thúc đẩy dân Phi-li-tinh và dân Ả-rập giáp ranh với người Cút đứng lên chống lại vua Giơ-hô-ram. **17** Chúng tiến lên, xâm nhập Giu-đa và vơ vét hết tài sản trong hoàng cung. Ngay cả con cái, thê thiếp của vua, chúng cũng không từ, chỉ sót lại đứa con út Giơ-hô-a-khát. **18** Sau hết, ĐỨC CHÚA làm cho vua mắc một chứng bệnh nan y ở đường ruột. **19** Bệnh tình vua kéo dài ngày này qua ngày khác suốt hai năm. Cuối cùng, vua bị lòi ruột ra và đã tắt thở giữa những cơn đau dữ dội. Dân không đốt hương để tỏ lòng tôn kính vua như vẫn làm cho các vị tiền nhiệm.

20 Vua lên ngôi khi được ba mươi hai tuổi, và trị vì tám năm ở Giê-ru-sa-lem. Vua ra đi mà không ai thương khóc. Vua được chôn cất trong Thành Đa-vít, nhưng không được đặt trong phần mộ các vua.

22 1 Cư dân Giê-ru-sa-lem tôn con út của vua là A-khát-gia-hu lên kế vị, vì toán người cùng quân Ả-rập xâm nhập doanh trại đã giết hết các con lớn của vua rồi. Thế là A-khát-gia-hu con vua Giơ-hô-ram lên trị vì Giu-đa. **2** A-khát-gia-hu lên ngôi vua khi được hai mươi hai tuổi, và trị vì ở Giê-ru-sa-lem được một năm. Thân mẫu vua là bà A-than-gia-hu, ái nữ vua Om-ri. **3** Cả vua này cũng theo đường lối của nhà A-kháp, vì nghe mẹ xúi làm điều bất lương. **4** Vua làm điều dữ trái mắt ĐỨC CHÚA như

nhà A-kháp, vì sau khi phụ vương qua đời, họ đã góp ý cho vua khiến vua phải tiêu vong. **5** Vua còn theo lời họ khuyên, mà cùng với vua Giơ-hô-ram, con của A-kháp vua Ít-ra-en, đi đánh Kha-da-ên vua A-ram tại Ra-mốt Ga-la-át. Nhưng người A-ram đã đánh vua Giô-ram bị thương. **6** Vua quay về Gít-rơ-en để chữa trị, vì đã bị thương tại Ra-ma trong lúc giao chiến với vua A-ram là Kha-da-ên.

Vua A-khát-gia-hu con Giơ-hô-ram, vua Giu-đa, xuống Gít-rơ-en thăm vua Giơ-hô-ram con vua A-kháp vì vua này đang đau. **7** Thiên Chúa đã để cho vua A-khát-gia-hu chuốc lấy cái chết khi đi thăm vua Giơ-hô-ram. Quả vậy, vừa đến nơi, vua cùng với vua Giơ-hô-ram ra đón ông Giê-hu con ông Nim-si. Ông Giê-hu là người đã được ĐỨC CHÚA xúc dầu sai đi tiêu diệt nhà A-kháp. **8** Trong khi hành quyết nhà A-kháp, ông Giê-hu bắt gặp các thủ lĩnh của Giu-đa và các cháu của vua A-khát-gia-hu đang phục vụ vua, ông giết họ luôn. **9** Sau đó, ông cho tầm nã vua A-khát-gia-hu và bắt được vua đang lẩn trốn ở Sa-ma-ri. Vua bị điệu đến cho ông Giê-hu và bị ông này hạ sát. Vua được chôn cất tử tế, vì người ta nói : "Dầu sao, đây cũng là con vua Giơ-hô-sa-phát, người đã hết lòng tìm kiếm ĐỨC CHÚA." Thế là trong nhà A-khát-gia-hu, chẳng còn ai có khả năng nắm quyền cai trị nữa.

10 Bà A-than-gia-hu, thân mẫu vua A-khát-gia-hu, thấy con mình đã chết, thì đứng lên tiêu diệt tất cả hoàng tộc của nhà Giu-đa. **11** Nhưng bà Giơ-hô-sáp-át, ái nữ vua Giơ-hô-ram, đã ẵm Giô-át con vua A-khát-gia-hu, lén đưa cậu ra khỏi số hoàng tử sẽ bị sát hại, giấu trong phòng ngủ cùng với người vú nuôi. Thế là bà Giơ-hô-sáp-át, ái nữ vua Giơ-hô-ram, vợ của tư tế Giơ-hô-gia-đa, cũng là chị của vua A-khát-gia-hu, đã giấu được cậu bé khuất mắt bà A-than-gia-hu, không để bà sát hại. **12** Cậu cùng với họ ẩn náu trong Nhà Thiên Chúa sáu năm trời, suốt thời bà A-than-gia cai trị xứ sở.

23 1 Năm thứ bảy ông Giơ-hô-gia-đa quyết tâm hành động ; ông sai người đi mời các vị chỉ huy trăm quân

sau đây : ông A-dác-gia-hu con ông Giơ-rô-kham, ông Gít-ma-ên con ông Giơ-hô-kha-nan, ông A-dác-gia-hu con ông Ô-vết, ông Ma-a-xê-gia-hu con ông A-đa-gia-hu, ông Ê-li-sa-phát con ông Dích-ri để kết ước với ông. **2** Họ đi khắp Giu-đa móc nối với các thầy Lê-vi và các trưởng tộc tại tất cả các thành trong xứ. Sau đó họ trở về Giê-ru-sa-lem. **3** Bấy giờ toàn thể cộng đoàn kết ước với vua trong Đền Thờ Thiên Chúa. Ông Giơ-hô-gia-đa lên tiếng : "Đây là hoàng thái tử, người phải được làm vua như lời ĐỨC CHÚA đã phán về con cháu vua Đa-vít. **4** Đây là điều các ông phải làm : một phần ba các ông là những tư tế và những thầy Lê-vi đang phiên trực ngày sa-bát sẽ đứng gác tại các cửa. **5** Một phần ba gác tại hoàng cung. Một phần ba còn lại gác cửa Giơ-xốt. Trong khi đó, tất cả dân chúng sẽ ở trong các sân của Đền Thờ ĐỨC CHÚA. **6** Không ai được vào Đền Thờ ĐỨC CHÚA, ngoại trừ các tư tế và các thầy Lê-vi đang công tác ; những người này được vào vì họ đã được thánh hiến. Toàn dân sẽ phải tuân giữ điều ĐỨC CHÚA đã ấn định. **7** Các thầy Lê-vi sẽ đứng chung quanh vua, ai nấy đều cầm khí giới trong tay. Kẻ nào vào Đền Thờ sẽ bị xử tử. Khi vua đi ra đi vào, các ông luôn phải ở bên cạnh vua."

8 Các thầy Lê-vi và toàn thể Giu-đa làm đúng mọi điều tư tế Giơ-hô-gia-đa đã truyền : mỗi người lo giữ người của mình lại, những người đến phiên trực ngày sa-bát cũng như những người hết phiên trực ngày sa-bát, bởi vì tư tế Giơ-hô-gia-đa không cho các ban hết phiên được nghỉ. **9** Tư tế Giơ-hô-gia-đa trao cho các vị chỉ huy trăm quân đó giáo, thuẫn lớn, thuẫn nhỏ của vua Đa-vít để trong Đền Thờ Thiên Chúa. **10** Ông chỉ định vị trí cho mọi người, ai nấy đều cầm khí giới trong tay, từ bên phải sang bên trái Đền Thờ, trước bàn thờ và Đền Thờ, cốt để bao quanh vua. **11** Người ta rước hoàng tử ra, đội vương miện và trao cuộn Chứng Ước. Bấy giờ tư tế Giơ-hô-gia-đa và các con ông phong vương và xúc dầu cho vua và hô : "Vạn tuế đức vua !"

12 Khi bà A-than-gia-hu nghe tiếng dân chúng vừa chạy vừa hoan hô vua, thì bà đi về phía dân chúng đang ở Đền Thờ ĐỨC CHÚA. **13** Bà nhìn lên, thì kìa, vua đang

đứng trên bục ngay lối vào, các vị chỉ huy và các người thổi kèn ở bên cạnh vua. Toàn dân trong xứ hân hoan reo hò giữa tiếng kèn thổi vang. Các ca viên có nhạc khí phụ họa, xướng lên những bài ca hoan hô. Bà A-than-gia-hu liền xé áo mình ra và la lên : "Phản bội ! Phản bội !" **14** Tư tế Giơ-hô-gia-đa cho các vị chỉ huy một trăm quân đứng đầu toán binh đi ra và bảo họ : "Lôi nó ra khỏi hàng quân ! Ai theo nó thì lấy gươm chém chết ! Tư tế ra lệnh : không được giết nó trong Nhà ĐỨC CHÚA."

15 Khi bà chạy tới Cửa Ngựa của hoàng cung thì bị bắt và bị hành quyết. Cuộc cải cách của tư tế Giơ-hô-gia-đa (II Vua 11:17-20)

16 Ông Giơ-hô-gia-đa lập một giao ước giữa ông với toàn dân và với vua, cam kết làm dân của ĐỨC CHÚA.

17 Mọi người kéo tới phá hủy đền thờ của Ba-an, đập tan các bàn thờ và ảnh tượng, rồi giết chết tư tế Mát-tan của thần Ba-an ngay trước bàn thờ. **18** Sau đó ông Giơ-hô-gia-đa giao công tác phục vụ Đền Thờ ĐỨC CHÚA vào tay các tư tế và các thầy Lê-vi. Những vị này đã được vua Đa-vít chia thành từng ban lo việc Đền Thờ ĐỨC CHÚA, để dâng lễ toàn thiêu kính ĐỨC CHÚA, như đã chép trong Luật Mô-sê, với niềm hân hoan, với lời ca hát theo cách thức vua Đa-vít ấn định. **19** Ông cũng cất người canh tại các cửa Đền Thờ ĐỨC CHÚA, không cho người nhiễm uế vì bất cứ lý do gì được vào.

20 Rồi ông đem các vị chỉ huy trăm quân, các thân hào nhân sĩ trong dân và toàn dân trong xứ đến rước vua. Họ đưa vua ra khỏi Đền Thờ ĐỨC CHÚA, đi qua cửa trên vào hoàng cung, rồi đặt vua lên ngai vàng. **21** Toàn dân trong xứ vui mừng và thành đô được yên ổn, vì bà A-than-gia-hu đã bị đâm chết.

24 1 Giô-át lên ngôi vua khi được bảy tuổi, và trị vì ở Giê-ru-sa-lem được bốn mươi năm. Thân mẫu vua là bà Xíp-gia, người Bơ-e Se-va. **2** Suốt thời tư tế Giơ-hô-gia-đa, vua Giô-át đã làm điều ngay chính trước mắt ĐỨC CHÚA. **3** Ông Giơ-hô-gia-đa cưới cho vua hai người vợ, và vua được một số con trai con gái. **4** Sau đó, vua Giô-át quyết định trùng tu Đền Thờ ĐỨC CHÚA.

5 Vua triệu tập các tư tế, các thầy Lê-vi và nói : "Các người hãy đi khắp các thành xứ Giu-đa và quyên góp tiền bạc trong toàn dân Ít-ra-en, để hàng năm sửa sang Đền Thờ của Thiên Chúa các người. Phải mau mắn tiến hành công việc !" Nhưng các thầy Lê-vi lại không mau mắn. **6** Bấy giờ vua mời người đứng đầu là ông Giơ-hô-gia-đa đến và bảo : "Tại sao ông không liệu cho các thầy Lê-vi thu về phần đóng góp của Giu-đa và Giê-ru-sa-lem, như ông Mô-sê tôi tớ của ĐỨC CHÚA cũng như cộng đồng Ít-ra-en đã quy định phải nộp cho Lều Giao Ước. **7** Quả thật, con mụ bất lương A-than-gia-hu và đồng bọn đã cướp bóc Đền Thờ của Thiên Chúa, lại còn lấy các đồ thánh trong Đền Thờ ĐỨC CHÚA đem dâng kính các Ba-an." **8** Vua ra lệnh làm một cái hòm và cho đặt bên ngoài cửa vào Đền Thờ ĐỨC CHÚA. **9** Rồi người ta kêu gọi Giu-đa và Giê-ru-sa-lem đem nộp phần đóng góp dâng cho ĐỨC CHÚA, như ông Mô-sê, tôi tớ Thiên Chúa, đã truyền cho Ít-ra-en trong sa mạc. **10** Tất cả các vị thủ lãnh cùng toàn dân hoan hỷ mang tiền đến bỏ vào hòm, cho đến khi mọi người nộp xong.

11 Khi được nhiều tiền và phải mang hòm đến để vua nhờ các thầy Lê-vi kiểm soát, thì các viên ký lục của vua và uỷ viên của vị trưởng tư tế sẽ đến đổ tiền trong hòm ra ; rồi mang hòm đặt lại chỗ cũ. Ngày nào họ cũng làm như thế, và gom được rất nhiều tiền bạc. **12** Vua và ông Giơ-hô-gia-đa trao số bạc đó cho các thợ phụ trách công việc tại Đền Thờ ĐỨC CHÚA. Những người này thuê thợ đá, thợ mộc để trùng tu Đền Thờ ĐỨC CHÚA, cũng như mướn thợ sắt, thợ đồng để sửa sang Đền Thờ ĐỨC CHÚA. **13** Các người thợ này bắt tay vào việc, và nhờ họ, công việc được tiến triển tốt đẹp. Như thế, họ đã khôi phục tình trạng của Đền Thờ ĐỨC CHÚA và làm cho Đền Thờ thêm vững chắc. **14** Khi công việc hoàn tất, họ đem nộp số bạc còn lại cho vua và ông Giơ-hô-gia-đa. Người ta dùng số bạc ấy để làm những vật dụng cho Đền Thờ ĐỨC CHÚA : các vật dụng dành cho việc thờ phượng và các lễ toàn thiêu, các chén, các đồ vàng đồ bạc.

Suốt thời ông Giơ-hô-gia-đa, người ta thường xuyên dâng lễ toàn thiêu trong Đền Thờ ĐỨC CHÚA. **15** Ông

Giơ-hô-gia-đa sống đến già, tuổi thọ rất cao, rồi qua đời. Lúc chết, ông được một trăm ba mươi tuổi. **16** Người ta chôn cất ông trong Thành vua Đa-vít cùng với các vua, vì ông đã làm điều tốt lành trong Ít-ra-en đối với Thiên Chúa và Đền Thờ của Người.

17 Sau khi ông Giơ-hô-gia-đa qua đời, các thủ lĩnh Giu-đa đến bái yết nhà vua và lúc ấy nhà vua nghe theo họ.

18 Họ đã bỏ Đền Thờ của ĐỨC CHÚA là Thiên Chúa tổ tiên họ, mà phụng sự các cột thờ và các ngẫu tượng. Vì tội ấy ĐỨC CHÚA đã giáng cơn thịnh nộ xuống Giu-đa và Giê-ru-sa-lem. **19** Người đã sai các ngôn sứ đến với họ, để đưa họ quay về với ĐỨC CHÚA. Các vị ấy đã khuyến cáo, nhưng họ không thêm để tai. **20** Ông Da-ca-ri-a, con tư tế Giơ-hô-gia-đa, được đầy thần khí Thiên Chúa, đứng trên cao, đối diện với dân và nói : "Thiên Chúa phán thế này : 'Tại sao các người vi phạm lệnh truyền của ĐỨC CHÚA, mà chuốc lấy thất bại ? Vì các người đã lìa bỏ ĐỨC CHÚA, nên ĐỨC CHÚA cũng lìa bỏ các người.'" **21** Họ liền toa rập chống lại ông và, theo lệnh vua, họ ném đá giết ông trong sân Đền Thờ ĐỨC CHÚA. **22** Vua Giô-át không nhớ đến tình nghĩa mà ông Giơ-hô-gia-đa, thân phụ ông Da-ca-ri-a, đã dành cho mình, nên mới sát hại ông này. Lúc gần chết, ông Da-ca-ri-a kêu lên : "Xin ĐỨC CHÚA nhìn xem và báo oán cho con."

23 Đầu năm sau, quân đội A-ram tiến đánh vua Giô-át. Chúng xâm nhập Giu-đa và Giê-ru-sa-lem, tàn sát tất cả các thủ lĩnh trong dân và gửi tất cả chiến lợi phẩm về cho vua Đa-mát. **24** Thực ra, lực lượng A-ram chỉ đến với một số ít người, nhưng ĐỨC CHÚA đã trao một lực lượng rất đông đảo vào tay chúng, chỉ vì dân Ít-ra-en đã lìa bỏ ĐỨC CHÚA, Thiên Chúa của tổ tiên mình.

Quân A-ram đã trị tội vua Giô-át. **25** Khi chúng rút lui, bỏ vua lại trong cơn đau trầm trọng, các thuộc hạ của vua đã toa rập với nhau chống lại vua, trả thù cho máu người con của tư tế Giô-hô-gia-đa. Họ giết vua ngay trên giường. Vua đã chết và được mai táng trong Thành Đa-vít, nhưng không được chôn nơi phần mộ hoàng gia.

26 Đây là những người đã toa rập chống lại vua : ông

Da-vát, con bà Sim-át, người Am-mon và ông Giơ-hô-da-vát, con bà Sim-rít, người Mô-áp. **27** Những chuyện liên quan tới các con vua, tới các lời sấm chống lại vua, tới việc tu bổ Đền Thờ Thiên Chúa, tất cả đều được ghi chép trong phần chú giải sách Các Vua. Thái tử A-mát-gia-hu lên ngôi kế vị.

25 1 A-mát-gia-hu lên ngôi vua khi được hai mươi lăm tuổi, và trị vì tại Giê-ru-sa-lem hai mươi chín năm. Thân mẫu của vua là bà Giơ-hô-át-đan người Giê-ru-sa-lem. **2** Vua làm điều ngay chính trước mắt ĐỨC CHÚA, nhưng lòng vua không trọn vẹn với Người. **3** Khi đã nắm vững vương quyền trong tay, vua hạ sát những thuộc hạ đã hạ sát vua cha. **4** Nhưng vua không xử tử con cái những kẻ sát nhân ấy như đã chép trong sách Luật Mô-sê, chiếu theo lệnh ĐỨC CHÚA truyền rằng : "Cha sẽ không bị xử tử vì con, và con sẽ không bị xử tử vì cha : mỗi người sẽ bị xử tử vì tội của mình."

5 Vua A-mát-gia-hu triệu tập người Giu-đa lại và tổ chức quân ngũ theo gia tộc, đặt dưới quyền các chỉ huy ngàn quân và chỉ huy trăm quân trong toàn cõi Giu-đa và Ben-gia-min. Vua làm sổ thống kê những người từ hai mươi tuổi trở lên, được tất cả là ba trăm ngàn người ưu tú đến tuổi nhập ngũ, biết sử dụng khiên thuẫn và giáo mác. **6** Vua còn bỏ ra ba ngàn ký bạc thuê một trăm ngàn anh hùng dũng sĩ của Ít-ra-en. **7** Nhưng một người của Thiên Chúa đến thưa vua rằng : "Thưa đức vua, xin đừng để quân đội Ít-ra-en đi với ngài, vì ĐỨC CHÚA không ở với Ít-ra-en, với tất cả những người Ép-ra-im đó. **8** Vì nếu ngài tưởng rằng nhờ họ mà lực lượng của ngài thêm mạnh, thì Thiên Chúa cũng sẽ làm cho ngài ra yếu trước quân thù, bởi vì Thiên Chúa có quyền gia tăng sức mạnh hay làm cho suy yếu." **9** Vua A-mát-gia-hu nói với người của Thiên Chúa : "Vậy thì ta sẽ làm gì với ba ngàn ký bạc ta đã trao cho đơn vị Ít-ra-en ?" Người của Thiên Chúa trả lời : "ĐỨC CHÚA có thể ban cho vua nhiều hơn gấp bội." **10** Bấy giờ đơn vị từ Ép-ra-im đến được vua A-mát-gia-hu tách ra và cho về nhà. Họ rất bức tức với Giu-đa và ra về, lòng đầy căm phẫn.

11 Vua A-mát-gia-hu quyết định dẫn đầu quân binh của mình đi tới thung lũng Muối. Tại đây ông hạ được mười ngàn con cái Xê-ia. **12** Mười ngàn nữa bị con cái Giu-đa bắt sống, đưa lên đỉnh Tảng Đá và xô xuống vực thẳm ; tất cả đều chết tan xác. **13** Trong khi đó, đơn vị bị vua A-mát-gia-hu thả hồi, không cho theo vua đi đánh giặc, đã xông vào các thành của Giu-đa, từ Sa-ma-ri đến Bết Khô-rôn, giết chết ba ngàn người và cướp bóc nhiều của cải.

14 Sau khi chiến thắng quân Ê-đôm, vua A-mát-gia-hu trở về, mang theo các tượng thần của con cái Xê-ia, tôn làm thần của mình, sụp lạy chúng và đốt hương dâng kính chúng. **15** ĐỨC CHÚA nổi cơn thịnh nộ với vua A-mát-gia-hu và đã sai một ngôn sứ nói với vua : "Tại sao ngươi lại đi tìm kiếm các thần của dân đó, những thần đã không cứu được chúng khỏi tay ngươi ?" **16** Ngôn sứ còn đang nói thì vua ngắt lời : "Chúng ta đã đặt ngươi làm cố vấn cho vua hay sao ? Thôi đi ! Muốn chết phải không ?" Vị ngôn sứ ngưng, nhưng rồi lại nói : "Tôi biết là Thiên Chúa đã đồng ý cho ngài bị tiêu diệt, vì ngài đã xử sự như thế và khi tôi tớ góp ý, ngài cũng chẳng thềm nghe."

17 Sau khi bàn luận, A-mát-gia-hu vua Giu-đa sai sứ giả đến vua Giô-át, con vua Giơ-hô-a-khát, cháu vua Ít-ra-en là Giê-hu, và nói : "Nào đến đây, ta đọ sức với nhau !" **18** Vua Ít-ra-en là Giô-át mới sai người đến nói với A-mát-gia-hu vua Giu-đa : "Cỏ gai trên núi Li-băng sai người đến nói với cây bá hương Li-băng : 'Xin gả con gái của ngài cho con trai tôi.' Nhưng một con dã thú Li-băng đi qua đã đạp lên cỏ gai. **19** Ông tự hào là đã đánh bại Ê-đôm, nên ông lên mặt. Nhưng muốn vinh vang thì cứ ở nhà mà vinh vang ! Hà cứ chi lại đi gây hoạ để chuốc lấy sự sụp đổ cho bản thân và cho cả Giu-đa nữa ?"

20 Nhưng vua A-mát-gia-hu không chịu nghe. Thiên Chúa đã để xảy ra như thế cho họ bị nộp vào tay vua Giô-át, vì họ đã tìm kiếm các thần của Ê-đôm. **21** Vua Ít-ra-en là Giô-át tiến lên đọ sức với A-mát-gia-hu vua Giu-đa tại Bết Se-mét thuộc Giu-đa. **22** Giu-đa bị Ít-ra-en đánh bại ; quân Giu-đa chạy trốn, ai về lều nấy. **23** Còn

vua Giu-đa là A-mát-gia-hu, con vua Giô-át, cháu vua Giơ-hô-a-khát thì bị vua Ít-ra-en là Giô-át bắt ở Bết Se-mét, và điệu về thành Giê-ru-sa-lem. Vua Giô-át đập phá tường thành, tạo ra một lỗ hổng dài hai trăm thước, từ Cửa Ép-ra-im đến Cửa Góc. **24** Sau đó vua lấy tất cả vàng bạc cùng mọi đồ vật trong Nhà Thiên Chúa ông Ô-vết Ê-đôm đang giữ, lấy các kho báu của hoàng cung, bắt các con tin, rồi trở về Sa-ma-ri.

25 Sau khi Giô-át con của Giơ-hô-a-khát, vua Ít-ra-en qua đời, A-mát-gia-hu vua Giu-đa còn sống được mười lăm năm nữa.

26 Các việc khác liên quan đến vua A-mát-gia-hu, từ những việc đầu tiên đến những việc cuối cùng, lại không được ghi chép trong sách Các Vua Giu-đa và Ít-ra-en đó sao ? **27** Từ khi vua A-mát-gia-hu bỏ ĐỨC CHÚA, người ta cũng âm mưu chống lại vua tại Giê-ru-sa-lem. Vua phải trốn chạy về La-khít ; nhưng bị quân binh rượt đuổi đến tận La-khít và bị giết tại đây. **28** Người ta cho ngựa chở vua về chôn cất bên cạnh tổ tiên trong Thành vua Đa-vít.

26 1 Toàn dân Giu-đa đặt Út-di-gia-hu mới mười sáu tuổi lên ngôi kế vị vua cha là A-mát-gia-hu. **2** Chính vua đã tái thiết Ê-lát và trả lại thành ấy cho Giu-đa sau khi vua A-mát-gia-hu an nghỉ bên cạnh tổ tiên. **3** Vua được mười sáu tuổi khi lên ngôi và trị vì năm mươi hai năm ở Giê-ru-sa-lem. Mẹ vua tên là Giơ-khôn-gia-hu, người Giê-ru-sa-lem. **4** Vua đã làm điều ngay chính trước mắt ĐỨC CHÚA, hoàn toàn đúng như vua cha là A-mát-gia-hu đã làm. **5** Vua đã tìm kiếm Thiên Chúa suốt thời ông Dơ-khác-gia-hu, người đã dạy cho vua biết kính sợ Thiên Chúa. Bao lâu vua tìm kiếm ĐỨC CHÚA, thì Thiên Chúa cho vua được thành công.

6 Vua Út-di-gia-hu xuất quân giao chiến với người Phi-li-tinh, triệt hạ tường thành Gát, tường thành Giáp-ne, tường thành Át-đốt, rồi kiến thiết các thành trong miền Át-đốt và miền của người Phi-li-tinh. **7** Thiên chúa đã hỗ trợ vua chống lại người Phi-li-tinh, người Ả-rập cư ngụ ở

Gua Ba-an, và người Mơ-u-nim. **8** Người Am-mon đã triều cống vua Út-di-gia-hu ; danh tiếng vua vang đến tận ranh giới Ai-cập, vì uy lực của vua đã đạt tới cao độ.

9 Vua Út-di-gia-hu xây những tháp canh ở Giê-ru-sa-lem, tại Cửa Góc, Cửa Thung lũng và Nơi Tiếp Nối ; vua tăng cường phòng thủ các tháp ấy. **10** Vua cũng xây những tháp canh trong sa mạc, đào nhiều giếng nước, vì vua có nhiều súc vật cả ở miền Sơ-phê-la, lẫn trên miền cao nguyên ; lại có những người làm nghề nông, những người trồng nho trên miền núi và trên núi Các-men, vì vua là người yêu chuộng đất đai.

11 Vua Út-di-gia-hu có một lực lượng quân binh thiện chiến, được chia thành từng đội, tùy theo số người được kinh sư Giơ-y-ên và ký lục Ma-a-xê-gia-hu tuyển lựa ; lực lượng ấy thuộc quyền ông Kha-nan-gia-hu, một trong số các tướng lãnh của vua. **12** Tổng số các trường tộc anh hùng dũng sĩ là hai ngàn sáu trăm người. **13** Dưới quyền họ, có một lực lượng chiến đấu gồm ba trăm lẻ bảy ngàn năm trăm chiến binh can trường mạnh mẽ để giúp vua chống chọi với quân thù. **14** Vua Út-di-gia-hu đã chuẩn bị cho mỗi đạo quân : nào khiên, giáo, nào mũ chiến, áo giáp, nào cung tên và dây phóng đá. **15** Vua cũng chế tạo ở Giê-ru-sa-lem những cỗ máy theo sáng kiến của một người nghĩ ra, và đặt trên các tháp canh, các góc để phóng tên và đá lớn. Nhờ được trợ giúp cách lạ lùng, vua trở nên hùng mạnh và danh tiếng đồn đãi đến tận nơi xa.

16 Nhưng hùng mạnh rồi, vua sinh lòng tự cao tự đại đến nỗi ra hư hỏng. Vua xúc phạm đến ĐỨC CHÚA, Thiên Chúa của vua, vì đã cả gan vào Đền Thờ của ĐỨC CHÚA đốt hương trên bàn thờ dâng hương. **17** Tư tế A-dác-gia-hu đã cùng với tám mươi tư tế khác của ĐỨC CHÚA theo vua đi vào. Họ là những người can đảm. **18** Họ đứng lên chống lại vua Út-di-gia-hu mà nói : "Này vua Út-di-gia-hu ! Vua không có quyền đốt hương kính ĐỨC CHÚA. Chỉ các tư tế thuộc dòng dõi A-ha-ron là những người được thánh hiến mới có quyền này. Vua hãy lui ra khỏi Nơi Thánh, vì vua đã phản nghịch ! Vua không còn đáng tham dự vào vinh quang của ĐỨC

CHÚA là Thiên Chúa nữa !" **19** Nghe thế, vua Út-di-gia-hu nổi giận, đang lúc tay cầm bình hương để đốt hương ; và trong lúc nổi giận với các tư tế thì trán vua bị cùi ngay trước mặt các tư tế, trong Nhà ĐỨC CHÚA, bên cạnh bàn thờ dâng hương. **20** Ông A-dác-gia-hu đứng đầu các tư tế, và toàn thể các tư tế khác quay về phía vua ; và này vua đã bị cùi ở trán. Họ vội vàng trục xuất vua ra khỏi đó ; ngay chính vua cũng vội vã đi ra, vì đã bị ĐỨC CHÚA đánh phạt.

21 Vua Út-di-gia-hu mắc bệnh cùi cho đến ngày chết và vì cùi, nên bị cô lập ở một nơi riêng, bởi vua đã bị loại ra khỏi Nhà ĐỨC CHÚA. Ông Giô-tham, con vua, làm đại nội thị thần và cai trị dân trong xứ. **22** Các truyện còn lại của vua Út-di-gia-hu, từ truyện đầu cho đến truyện cuối, đã được ngôn sứ I-sai-a, con ông A-mốc, ghi chép. **23** Vua Út-di-gia-hu đã nằm xuống với tổ tiên và được chôn cất bên cạnh tổ tiên trong cánh đồng dành để chôn cất các vua, bởi vì người ta nói rằng : "Vua là người bị cùi." Con vua là Giô-tham đã lên ngôi kế vị.

27 1 Giô-tham lên ngôi vua khi được hai mươi lăm tuổi, và trị vì mười sáu năm ở Giê-ru-sa-lem. Mẹ vua tên là Giơ-ru-sa, con gái ông Xa-đốc. **2** Vua đã làm điều ngay chính trước mắt ĐỨC CHÚA, đúng như vua cha là Út-di-gia-hu đã làm ; chỉ có điều là vua không vào Đền Thờ ĐỨC CHÚA, còn dân thì cứ ra hư hỏng.

3 Chính vua đã xây Cửa Trên của Nhà ĐỨC CHÚA, và đã xây nhiều công trình ở tường thành Ô-phen. **4** Vua cũng xây những thành ở Núi Giu-đa, các pháo đài nhỏ và các tháp canh ở miền rừng rậm.

5 Chính vua giao chiến với vua của con cái Am-mon và đã chiến thắng. Năm ấy, con cái Am-mon phải triều cống vua ba ngàn ký bạc, hai trăm ngàn thùng lúa mì và hai trăm ngàn thùng lúa mạch. Đó là những thứ con cái Am-mon phải mang tới cho vua, năm thứ hai và năm thứ ba cũng vậy. **6** Vua Giô-tham được vững mạnh vì vua bước theo đường ngay nẻo chính trước nhan ĐỨC CHÚA, Thiên Chúa của vua.

7 Các truyện còn lại của vua Giô-tham, tất cả các trận chiến và những công cuộc vua đã thực hiện đều được ghi chép trong sách Các Vua Ít-ra-en và Giu-đa. **8** Vua Giô-tham được hai mươi lăm tuổi khi lên ngôi và trị vì mười sáu năm ở Giê-ru-sa-lem. **9** Vua Giô-tham đã an nghỉ với tổ tiên và được chôn cất trong Thành vua Đa-vít. Con vua là A-khát lên ngôi kế vị.

28 1 A-khát lên ngôi vua khi được hai mươi tuổi, và trị vì mười sáu năm ở Giê-ru-sa-lem. Vua đã không làm điều ngay chính trước mặt ĐỨC CHÚA, như vua Đa-vít, tổ phụ vua. **2** Vua đã đi theo đường lối các vua Ít-ra-en, thậm chí còn làm những hình tượng đúc dâng kính các thần Ba-an. **3** Chính vua đã đốt hương trong thung lũng Ben Hin-nôm và làm lễ thiêu các con trai mình theo thói tục ghê tởm của các dân mà ĐỨC CHÚA đã trục xuất cho khuất mắt con cái Ít-ra-en. **4** Vua đã tế lễ và đốt hương trên các nơi cao, trên các ngọn đồi và dưới mọi cây xanh.

5 ĐỨC CHÚA, Thiên Chúa của vua, đã trao vua vào tay vua A-ram. Vua này đã đánh vua A-khát và bắt của vua một số đông người làm tù binh, rồi giải về Đa-mát. Vua A-khát cũng bị nộp vào tay vua Ít-ra-en và bị vua này đánh cho một đòn chí tử. **6** Vua Pe-các, con ông Rơ-man-gia-hu, đã giết hại ở Giu-đa một trăm hai mươi ngàn chiến binh dũng cảm chỉ trong một ngày, bởi vì họ đã từ bỏ ĐỨC CHÚA, Thiên Chúa của tổ tiên họ. **7** Dích-ri, một dũng sĩ người Ép-ra-im, đã giết chết con vua là Ma-a-xê-gia-hu, quan đại nội Át-ri-cam và tể tướng En-ca-na. **8** Con cái Ít-ra-en đã bắt hai trăm ngàn người trong số anh em họ cùng với các bà vợ và con trai con gái của họ làm tù binh ; lại cũng chiếm của họ một số lớn chiến lợi phẩm và đưa về Sa-ma-ri.

9 Bấy giờ có một ngôn sứ của ĐỨC CHÚA tên là Ô-đét. Ông ra đón đạo quân đang tiến vào Sa-ma-ri và nói với họ : "Này khi ĐỨC CHÚA, Thiên Chúa tổ tiên các ông, thịnh nộ với Giu-đa, thì Người đã trao họ vào tay các ông. Rồi trong lúc cơn giận dữ thấu đến trời, các ông đã

giết họ. **10** Và bây giờ, những người con cái Giu-đa và Giê-ru-sa-lem đó, các ông tính bắt họ làm tôi trai tớ gái cho các ông. Chẳng phải chính các ông mới là những kẻ đắc tội với ĐỨC CHÚA, Thiên Chúa của các ông đó sao ? **11** Vậy giờ đây, xin hãy nghe tôi mà thả những người anh em của các ông đã bị các ông bắt làm tù binh, bởi vì cơn thịnh nộ của ĐỨC CHÚA đang đè nặng trên các ông."

12 Một số người trong các tướng lãnh của con cái Ép-ra-im : ông A-dác-gia-hu con ông Giơ-hô-kha-nan, ông Be-réc-gia-hu con ông Mơ-si-lê-mốt, ông Giơ-khít-ki-gia-hu con ông Sa-lum và ông A-ma-xa con ông Khát-lai đã đứng lên chống lại những người xuất chinh mới trở về.

13 Các ông nói với họ : "Đừng dẫn những người bị bắt ấy vào đây, vì như thế chúng ta sẽ đắc tội với ĐỨC CHÚA. Các ông còn muốn chuốc thêm tội lỗi vào mình, trong lúc lỗi lầm của chúng ta đã chồng chất và cơn thịnh nộ của ĐỨC CHÚA đang đè nặng trên Ít-ra-en !"

14 Quân lính thả những người bị bắt làm tù binh và trả lại của đã cướp được trước mặt các tướng lãnh cũng như toàn thể đại hội. **15** Những người đã được chỉ định đích danh đứng ra chăm sóc những người bị bắt làm tù binh ; các ông lấy đồ trong số chiến lợi phẩm mặc cho tất cả những người trần trụi, cho mặc áo, đi giày, ăn uống và xức dầu cho họ, lại đưa tất cả những người khập khiễng lên lừa và dẫn về Giê-ri-khô, thành Chà Là, đến gần anh em của họ. Rồi các ông ấy trở về Sa-ma-ri.

16 Vào thời đó, vua A-khát sai người đến gặp các vua Át-sua để cầu viện. **17** Người Ê-đôm lại đánh Giu-đa và bắt tù binh dẫn đi. **18** Người Phi-li-tinh cũng xâm nhập các thành miền Sơ-phê-la và miền Ne-ghép thuộc Giu-đa. Chúng chiếm cứ Bết Se-mét và Ai-gia-lôn, Gơ-đê-rốt, Xô-khô và các vùng phụ cận, Tim-na và các vùng phụ cận, Ghim-dô và các vùng phụ cận. Rồi chúng định cư tại đó. **19** Quả thật, ĐỨC CHÚA hạ nhục Giu-đa vì vua Ít-ra-en là A-khát đã làm cho Giu-đa thờ ơ với ĐỨC CHÚA và đã lỗi phạm trầm trọng đến Người.

20 Tích-lát Pi-le-xe, vua Át-sua, thay vì tiếp viện vua A-khát, lại đến tấn công và bao vây. **21** Vua A-khát cướp

của Nhà ĐỨC CHÚA, của hoàng cung cũng như của các hoàng tử để nộp cho vua A-sua, nhưng vẫn không được vua này tiếp viện. **22** Cả trong thời bị tấn công, vua A-khát vẫn cứ lỗi phạm đến ĐỨC CHÚA. **23** Vua dâng lễ tế các thần ở Đa-mát là những thần đã đánh vua ; vua bảo : "Chính thần minh của các vua A-ram là những vị đã trợ giúp các vua ấy, nên ta cũng dâng lễ tế để các vị ấy trợ giúp ta." Thế nhưng các thần ấy lại là duyên cớ khiến cho nhà vua và toàn thể Ít-ra-en phải suy vong.

24 Vua A-khát còn thu góp tất cả các vật dụng trong Nhà của Thiên Chúa rồi cho đập vỡ hết. Vua đóng các cửa Nhà ĐỨC CHÚA lại và cho làm những bàn thờ trong mọi góc thành Giê-ru-sa-lem theo ý mình. **25** Trong mỗi thành thuộc Giu-đa, vua lập những nơi cao để đốt hương kính các thần khác và chọc giận ĐỨC CHÚA, Thiên Chúa của tổ tiên vua.

26 Các truyện còn lại, mọi công cuộc vua thực hiện, từ những truyện đầu cho đến truyện cuối, tất cả được ghi chép trong sách Các Vua Giu-đa và Ít-ra-en. **27** Vua A-khát đã an nghỉ với tổ tiên và được chôn cất trong Thành, ở Giê-ru-sa-lem ; bởi vì người ta không đưa vua về nơi chôn cất của các vua Ít-ra-en. Con vua là Khít-ki-gia đã lên ngôi kế vị.

29 1 Khít-ki-gia lên ngôi vua khi được hai mươi lăm tuổi, và trị vì hai mươi chín năm ở Giê-ru-sa-lem. Mẹ vua tên là A-vi-gia, con gái ông Dơ-khác-gia-hu. **2** Vua đã làm điều ngay chính trước mắt ĐỨC CHÚA, đúng như vua Đa-vít, tổ phụ vua đã làm. **3** Năm thứ nhất triều đại vua Khít-ki-gia, vào tháng thứ nhất, vua đã mở các cửa Nhà ĐỨC CHÚA và làm lại cho chắc chắn. **4** Vua cho mời các tư tế cùng các thầy Lê-vi vào và tập hợp tất cả lại ở công trường về phía Đông. **5** Vua nói với họ :

"Các thầy Lê-vi, xin nghe tôi đây ! Bây giờ, các ông hãy thánh hiến chính mình và thánh hiến Nhà của ĐỨC CHÚA, Thiên Chúa của tổ tiên các ông và hãy loại mọi điều ô uế ra khỏi Thánh Điện. **6** Bởi vì cha ông chúng ta

đã lỗi phạm và làm điều gian ác trước mắt ĐỨC CHÚA, Thiên Chúa chúng ta ; các ngài đã từ bỏ Người, đã ngoảnh mặt không nhìn Nhà Tạm của ĐỨC CHÚA và đã quay lưng lại với Người. **7** Thậm chí các ngài còn đóng các cửa Tiền Đình, tắt các ngọn đèn ; trong Thánh Điện các ngài không đốt hương, không dâng lễ toàn thiêu kính Thiên Chúa của Ít-ra-en. **8** Con thịnh nộ của ĐỨC CHÚA đã đè nặng trên Giu-đa và Giê-ru-sa-lem ; Người đã làm cho các ngài thành mối khiếp kinh, sự ghê tởm và trò cười, như chính các ông đang mục kích. **9** Chính vì điều đó, cha ông chúng ta đã ngã gục dưới lưỡi gươm, còn con trai, con gái và vợ chúng ta bị bắt làm tù binh. **10** Giờ đây, ta quyết tâm lập giao ước với ĐỨC CHÚA, Thiên Chúa của Ít-ra-en, để Người hướng con thịnh nộ ra khỏi chúng ta. **11** Giờ đây, hỡi các con của ta, đừng lo là bổn phận, bởi vì ĐỨC CHÚA đã chọn chính các con để túc trực trước nhan Người, để phục vụ người, để làm thừa tác viên của người, và để đốt hương."

12 Đây là các thầy Lê-vi hiện diện : Ma-khát con của A-ma-xai và Giô-en con của A-dác-gia-hu ; hai ông này xuất thân là dòng dõi ông Cơ-hát ; trong dòng dõi ông Mơ-ra-ri có Kít con của Áp-đi, và A-dác-gia-hu con của Giơ-ha-len-ên ; trong dòng dõi ông Ghéc-sôn, có Giô-ác con của Dim-ma, và Ê-đen con của Giô-ác ; **13** trong dòng dõi ông E-li-xa-phan, có Sim-ri và Giơ-y-ên ; trong dòng dõi ông A-xáp, có Dơ-khác-gia-hu và Mát-tan-gia-hu ; trong dòng dõi ông Hê-man, có Giơ-khi-ên và Sim-y ; trong dòng dõi ông Giơ-đu-thun, có Sơ-ma-gia và Út-di-ên. **14 15** Họ tập hợp các anh em mình lại và tự thánh hiến, rồi theo lệnh của vua và đúng như lời của ĐỨC CHÚA, họ đến để thanh tẩy Nhà của ĐỨC CHÚA. **16** Các tư tế vào bên trong Nhà ĐỨC CHÚA để thanh tẩy. Mọi thứ không thanh sạch gặp thấy trong Đền Thờ ĐỨC CHÚA, các ông đưa ra ngoài sân Nhà của ĐỨC CHÚA ; các thầy Lê-vi thu tất cả lại, đem ra bên ngoài, vứt xuống thung lũng Kít-rôn. **17** Họ khởi sự thanh tẩy ngày đầu tháng thứ nhất và ngày thứ tám trong tháng thì vào bên trong Tiền Đình Nhà ĐỨC CHÚA ; họ thánh hiến Nhà ĐỨC CHÚA trong tám ngày và đến ngày thứ mười sáu trong tháng thì mọi việc đều hoàn tất.

18 Bấy giờ họ đến gặp vua Khít-ki-gia và nói : "Chúng tôi đã thanh tẩy toàn bộ Nhà ĐỨC CHÚA, bàn thờ dâng lễ toàn thiêu và các đồ phụ tùng, bàn xếp bánh cùng các đồ phụ tùng, **19** cũng như mọi vật dụng mà vua A-khát khi còn làm vua đã lỗi phạm, đem quẳng đi ; chúng tôi đã thiết kế lại và thánh hiến. Những vật dụng đó hiện đang ở trước bàn thờ của ĐỨC CHÚA."

20 Vua Khít-ki-gia dậy sớm, tập hợp các thủ lĩnh trong thành và đi lên Nhà ĐỨC CHÚA. **21** Người ta dắt theo bảy con bò mộng, bảy con cừu, bảy con chiên và bảy con dê để dâng lễ tạ tội cho vương quốc, cho Thánh Điện và cho Giu-đa. Rồi vua ra lệnh cho các tư tế, con cái ông A-ha-ron, dâng lễ toàn thiêu trên bàn thờ của ĐỨC CHÚA. **22** Người ta sát tế các con bò ; các tư tế hứng máu chúng và rảy lên bàn thờ. Người ta sát tế cừu và rảy máu chúng lên bàn thờ. Người ta sát tế chiên và rảy máu chúng lên bàn thờ. **23** Người ta dắt các con dê dùng để làm lễ tạ tội đến trước mặt vua và đại hội : tất cả đều đặt tay trên chúng. **24** Các tư tế đã sát tế chúng và đổ máu lên bàn thờ, dâng lễ tạ tội, để xin ơn xá tội cho toàn thể Ít-ra-en, bởi lễ vua ra lệnh phải dâng lễ toàn thiêu và lễ tạ tội là vì toàn thể Ít-ra-en.

25 Vua đã cất đặt các thầy Lê-vi trong Nhà của ĐỨC CHÚA mang theo thanh la, đàn hạc như lệnh truyền của vua Đa-vít, của ông Gát, thầy chiêm của vua Đa-vít, và của ngôn sứ Na-than, bởi vì lệnh truyền ấy xuất phát từ ĐỨC CHÚA, qua trung gian các ngôn sứ của Người. **26** Khi các thầy Lê-vi mang theo nhạc cụ của vua Đa-vít và các tư tế mang theo kèn, đã an vị, **27** thì vua Khít-ki-gia ra lệnh dâng lễ toàn thiêu trên bàn thờ ; lúc bắt đầu lễ toàn thiêu cũng là lúc trở lên tiếng ca mừng ĐỨC CHÚA xen lẫn tiếng kèn cùng với các nhạc cụ của Đa-vít, vua Ít-ra-en. **28** Toàn thể đại hội sụp xuống lạy, tiếng hát nổi lên, tiếng kèn vang dội, tất cả kéo dài cho đến khi lễ toàn thiêu chấm dứt.

29 Lễ toàn thiêu chấm dứt, vua và tất cả những người hiện diện sụp xuống lạy. **30** Rồi vua Khít-ki-gia và các thủ lĩnh ra lệnh cho các thầy Lê-vi tán tụng ĐỨC CHÚA

bằng những lời lẽ mà vua Đa-vít và thầy thị kiến A-xáp, đã soạn ra ; họ hân hoan tán tụng và cúi mình bái lạy.

31 Vua Khít-ki-gia cất tiếng nói : "Bây giờ các người đã được tấn phong để phục vụ ĐỨC CHÚA, các người hãy tiến lại đem lễ tế, lễ vật tạ ơn vào Nhà ĐỨC CHÚA." Đại hội đem lễ tế và lễ vật tạ ơn, còn tất cả những người hảo tâm thì đem lễ toàn thiêu. **32** Số lễ vật toàn thiêu đại hội mang đến là bảy mươi con bò mộng, một trăm con cừu, hai trăm con chiên. Tất cả đều là lễ toàn thiêu dâng kính ĐỨC CHÚA. **33** Lễ vật thánh gồm có sáu trăm con bò mộng và ba ngàn chiên dê. **34** Chỉ có điều là số các tư tế quá ít, không đủ để lột da tất cả những con vật dâng làm lễ toàn thiêu. Anh em của họ là các thầy Lê-vi đã phải giúp họ cho đến khi công việc hoàn tất và cho đến khi các tư tế đã tự thánh hiến ; quả vậy các thầy Lê-vi thành tâm tự thánh hiến hơn các tư tế. **35** Lại cũng có nhiều lễ toàn thiêu khác nữa, không kể mở cửa các lễ vật kỳ an và những lễ rưới đi kèm với lễ toàn thiêu. Như thế, việc phụng tự đã được tái lập trong nhà ĐỨC CHÚA. **36** Vua Khít-ki-gia và toàn dân hoan hỷ về những điều Thiên Chúa đã thực hiện cho dân, bởi vì công việc tiến hành mau lẹ.

30 1 Vua Khít-ki-gia sai sứ giả đi khắp Ít-ra-en và Giu-đa, lại cũng viết cả văn thư mời Ép-ra-im và Mơ-na-se, đến Nhà ĐỨC CHÚA ở Giê-ru-sa-lem để cử hành lễ Vượt Qua kính ĐỨC CHÚA, Thiên Chúa của Ít-ra-en. **2** Vua, các thủ lĩnh và toàn thể đại hội ở Giê-ru-sa-lem đã quyết định cử hành lễ Vượt Qua ấy vào tháng hai, **3** vì họ không thể cử hành lễ ấy vào đúng thời gian quy định, bởi không đủ số các tư tế đã tự thanh tẩy, còn dân thì không kịp tề tựu về Giê-ru-sa-lem. **4** Vua và đại hội thấy việc đó là chính đáng. **5** Vậy người ta đã quyết định thông báo cho toàn thể Ít-ra-en, từ Bơ-e Se-va đến Đan, về Giê-ru-sa-lem mừng lễ Vượt Qua kính ĐỨC CHÚA, Thiên Chúa của Ít-ra-en, bởi vì trước đây, chẳng mấy người thực hiện đúng như điều đã chép. **6** Bấy giờ, những người đưa thư đi khắp Ít-ra-en và Giu-đa, mang theo thư của vua và của các thủ lĩnh. Theo lệnh vua, họ nói : "Hỡi con cái Ít-ra-en, hãy trở lại với ĐỨC CHÚA, Thiên Chúa của tổ phụ Áp-ra-ham, tổ phụ I-xa-ác, và tổ

phụ Ít-ra-en, để Người trở lại với số còn sót trong anh em, là những người vừa thoát khỏi bàn tay của các vua Át-sua. **7** Đừng ăn ở như cha ông và các anh em của anh em ; họ đã lỗi phạm đến ĐỨC CHÚA, Thiên Chúa của tổ tiên họ, nên Người đã để cho họ phải điêu linh, như chính anh em đang thấy. **8** Giờ đây, đừng cứng cổ như cha ông của anh em, nhưng hãy suy phục ĐỨC CHÚA, và tới Thánh Điện mà Người đã thánh hiến đến muôn đời ; hãy phụng sự ĐỨC CHÚA, Thiên Chúa của anh em, để Người nguôi cơn thịnh nộ với anh em. **9** Thật vậy, nếu anh em trở lại với ĐỨC CHÚA, thì các anh em của anh em và con cháu của anh em sẽ gặp được lòng thương xót trước mặt quân chiến thắng và sẽ được trở về đất này : vì ĐỨC CHÚA, Thiên Chúa của anh em, là Đấng từ bi nhân hậu, Người sẽ không ngoảnh mặt làm ngơ, nếu anh em trở lại với Người."

10 Những người đưa thư rảo khắp thành này tới thành kia trong đất Ép-ra-im và Mơ-na-se, cho đến tận Đơ-vu-lun. Nhưng người ta nhạo cười và chế giễu họ. **11** Tuy vậy, cũng có một số người thuộc các chi tộc A-se, Mơ-na-se và Đơ-vu-lun chịu hạ mình và đến Giê-ru-sa-lem. **12** Cả ở Giu-đa, Thiên Chúa cũng ra tay làm cho họ đồng tâm nhất trí thực hiện lệnh của vua và các thủ lĩnh, đúng như lời của ĐỨC CHÚA. **13** Vào tháng hai, một số đông dân chúng đã tề tựu về Giê-ru-sa-lem để cử hành lễ Bánh Không Men : thật là một đại hội quá ư đông đảo ! **14** Họ thẳng tay dẹp bỏ các bàn thờ đã được dựng lên ở Giê-ru-sa-lem, và dẹp bỏ tất cả bàn thờ dâng hương, rồi rút xuống thung lũng Kít-rôn.

15 Họ sát tế súc vật để mừng lễ Vượt Qua vào ngày mười bốn tháng hai. Các tư tế và các thầy Lê-vi lấy làm hổ thẹn nên đã tự thánh hiến và đem các lễ vật toàn thiêu vào Nhà ĐỨC CHÚA. **16** Rồi họ đứng ở chỗ của mình, đúng với quy tắc theo luật Mô-sê, người của Thiên Chúa, đã ấn định. Các thầy Lê-vi trao máu súc vật cho các tư tế, và các vị này đem rảy lên bàn thờ. **17** Bởi có nhiều người trong đại hội chưa được thanh tẩy, nên các thầy Lê-vi phải sát tế các súc vật mừng lễ Vượt Qua thay cho họ, để hiến dâng ĐỨC CHÚA ; **18** vì đa số dân, đặc biệt nhiều người thuộc các chi tộc Ép-ra-im, Mơ-na-

se, Ít-xa-kha và Đơ-vu-lun không được thanh tẩy mà vẫn ăn lễ Vượt Qua, không đúng như điều đã viết. Vì thế vua Khít-ki-gia cầu nguyện cho họ rằng : "Lạy ĐỨC CHÚA là Đấng tốt lành, xin xoá tội **19** cho những người quyết tâm tìm kiếm Thiên Chúa là ĐỨC CHÚA, Thiên Chúa của cha ông họ, dù họ không được thanh tẩy cho xứng với sự việc thánh !" **20** ĐỨC CHÚA đã nhận lời vua Khít-ki-gia và cho dân được an toàn.

21 Con cái Ít-ra-en bấy giờ đang ở Giê-ru-sa-lem đã cử hành lễ Bánh Không Men bảy ngày liền trong niềm hân hoan vui sướng, còn các thầy Lê-vi và các tư tế ngày ngày hết lòng tán tụng ĐỨC CHÚA bằng những nhạc cụ xứng hợp. **22** Vua Khít-ki-gia đã khuyến khích tất cả các thầy Lê-vi đang hừng khởi phục vụ ĐỨC CHÚA ; họ đã long trọng ăn mừng suốt bảy ngày, dâng lễ tế kỳ an và tạ ơn ĐỨC CHÚA, Thiên Chúa của tổ tiên họ. **23** Rồi toàn thể đại hội quyết định mừng thêm bảy ngày nữa và họ đã mừng lễ suốt bảy ngày trong niềm hân hoan. **24** Vua Giu-đa là Khít-ki-gia đã dành cho đại hội một ngàn con bò mộng và bảy ngàn chiên dê ; các thủ lĩnh dành cho đại hội một ngàn con bò mộng và mười ngàn chiên dê. Một số đông tư tế đã tự thánh hiến. **25** Toàn thể đại hội Giu-đa : các tư tế, các thầy Lê-vi và toàn thể đại hội từ Ít-ra-en, những người ngoại kiều từ Ít-ra-en và dân cư Giu-đa kéo đến, tất cả đều hân hoan. **26** Ở Giê-ru-sa-lem, người ta hân hoan vui sướng, bởi vì từ thời vua Sa-lô-môn, con vua Đa-vít, vua Ít-ra-en, chưa hề xảy ra như thế bao giờ ở Giê-ru-sa-lem. **27** Các tư tế Lê-vi đứng lên chúc lành cho dân, tiếng họ kêu cầu được Thiên Chúa chấp nhận và lời cầu nguyện của họ thấu đến tận nơi thánh của Người, đến tận trời cao.

31 1 Khi tất cả công việc ấy đã hoàn tất, toàn dân Ít-ra-en đang ở đó đi tới các thành xứ Giu-đa, đập vỡ các trụ đá, bằm nát các cột thờ, triệt hạ các nơi cao và các bàn thờ trong toàn cõi Giu-đa và Ben-gia-min, cũng như tại Ép-ra-im và Mơ-na-se, cho đến khi phá huỷ hoàn toàn. Sau đó, toàn thể con cái Ít-ra-en, ai về nhà nấy trong thành của mình.

2 Vua Khít-ki-gia tái lập các nhóm tư tế và các thầy Lê-vi, ai vào nhóm nấy, mỗi người theo phân vụ của mình, tư tế cũng như thầy Lê-vi, để dâng lễ toàn thiêu, lễ kỳ an, và để phụng sự, tạ ơn cùng tán tụng tại các cửa doanh trại của ĐỨC CHÚA. **3** Vua dành một phần tài sản của mình để làm lễ toàn thiêu : lễ toàn thiêu ban sáng và ban chiều, lễ toàn thiêu các ngày sa-bát, các ngày đầu tháng và các ngày lễ, như đã được ghi trong Lề Luật của ĐỨC CHÚA. **4** Rồi vua truyền cho dân, cho những người cư ngụ ở Giê-ru-sa-lem, nộp phần dành cho các tư tế và các thầy Lê-vi để các vị này yên tâm thi hành Lề Luật ĐỨC CHÚA. **5** Sau khi lời đó được phổ biến, con cái Ít-ra-en mang nộp nhiều của đầu mùa, gồm lúa mì, rượu mới, dầu tươi, mật và mọi thứ hoa lợi ruộng đồng ; họ cũng mang nộp thuế thập phân về mọi thứ thật là rộng rãi. **6** Ngay cả con cái Ít-ra-en và Giu-đa đang cư ngụ trong các thành xứ Giu-đa cũng mang nộp thuế thập phân về bò, chiên dê, thuế thập phân về các đồ thánh đã được thánh hiến để dâng ĐỨC CHÚA, Thiên Chúa của họ. Họ xếp thành từng đống. **7** Công việc này khởi sự vào tháng thứ ba và đến tháng thứ bảy mới kết thúc. **8** Khi vua Khít-ki-gia cùng các thủ lãnh đến và thấy sự việc như thế, các ngài liền chúc tụng ĐỨC CHÚA và cảm ơn dân của Người là Ít-ra-en. **9** Vua Khít-ki-gia đã hỏi han các tư tế và các thầy Lê-vi về các thứ chất thành đống ấy. **10** Vị tư tế thủ lãnh là ông A-dác-gia-hu, thuộc dòng họ Xa-đốc trình vua như sau : "Từ khi người ta nộp phần trích dâng cho Nhà ĐỨC CHÚA, chúng tôi được ăn thoả thuê mà vẫn còn dư rất nhiều và còn lại cả núi đây, bởi vì ĐỨC CHÚA đã ban phúc lành cho dân Người."

11 Vua Khít-ki-gia truyền sửa sang lại các phòng trong Nhà ĐỨC CHÚA. Người ta đã sửa sang lại **12** và đã chân thành mang đến phần trích dâng, thuế thập phân và các đồ thánh. Người trông coi các thứ đó là ông Cô-nan-gia-hu, một thầy Lê-vi, em ông là Sim-y làm phụ tá. **13** Các ông Giơ-khi-ên, A-dát-gia-hu, Na-khát, A-xa-hên, Giơ-ri-mốt, Giô-da-vát, Ê-li-ên, Gít-mác-gia-hu, Ma-khát và Bơ-na-gia-hu làm giám thị dưới quyền ông Cô-nan-gia-hu và em ông là Sim-y, theo lệnh của vua Khít-ki-gia và ông A-dác-gia-hu, người quản đốc Nhà Thiên Chúa.

14 Ông Cô-rê con ông Gim-na, thầy Lê-vi giữ cửa phía đông được cử trông coi các lễ vật tự nguyện dâng Thiên Chúa cùng phân phát các phần trích dâng cho ĐỨC CHÚA và các đồ Cực Thánh. **15** Dưới quyền ông, có các ông Ê-đen, Min-gia-min, Giê-su-a, Sơ-ma-gia-hu, A-mác-gia-hu và Sơ-khan-gia-hu. Trong các thành của các tư tế, các ông đó ân cần phân phát cho anh em họ theo các nhóm, lớn cũng như bé, **16** miễn là thuộc phái nam từ ba tuổi trở lên đã đăng ký, và cho bất cứ ai đến Nhà ĐỨC CHÚA mỗi ngày tùy theo nhu cầu, để phụng sự theo chức năng hợp với nhóm mình. **17** Các tư tế đăng ký theo gia tộc của mình, còn các thầy Lê-vi, từ hai mươi tuổi trở lên đăng ký theo nhóm và chức vụ riêng. **18** Người ta còn đăng ký cho mọi trẻ thơ, cho vợ và con trai con gái của họ, tóm lại là toàn thể đại hội, bởi vì họ đã chân thành tự thánh hiến. **19** Còn các tư tế, con cái ông A-ha-ron sống ở các miền đồng cỏ thuộc các thành của họ, thì trong mỗi thành, đều có những người đã được chỉ định đích danh để phân phát các phần cho mọi người phái nam thuộc hàng tư tế và cho mọi người đã đăng ký vào sổ các thầy Lê-vi.

20 Vua Khít-ki-gia đã làm như thế trong toàn cõi Giu-đa. Vua đã làm điều thiện hảo, ngay thẳng và chính trực trước mặt ĐỨC CHÚA là Thiên Chúa của vua. **21** Trong mọi việc vua đã khởi sự, từ việc phục vụ Nhà Thiên Chúa đến việc tuân giữ Lề Luật và mệnh lệnh, vua đều nhằm tìm kiếm Thiên Chúa của vua với cả tâm hồn, nên vua đã thành công.

32 1 Sau khi nghe biết các sự việc và lòng trung thành của vua Khít-ki-gia, thì Xan-khê-ríp, vua Át-sua đến. Vua đến Giu-đa, đóng trại trước các thành kiên cố và ra lệnh phá các tường thành. **2** Vua Khít-ki-gia thấy Xan-khê-ríp đến với ý đồ đánh Giê-ru-sa-lem, **3** nên bàn mưu với các thủ lãnh và dũng sĩ của mình ngăn chặn các mạch suối ở bên ngoài thành. Và họ đã ủng hộ vua. **4** Đông đảo dân chúng tụ tập lại, ngăn tất cả các suối và khe nước chảy qua vùng đất ấy. Họ nói : "Các vua Át-sua đến đây làm sao còn kiếm được nhiều nước nữa ?" **5** Vua phấn khởi, xây lại tất cả tường thành đổ nát, dựng

những tháp canh và một bức tường khác bên ngoài. Vua còn củng cố Mi-lô, Thành vua Đa-vít và làm rất nhiều lao cũng như thuấn. **6** Vua đặt các tướng lãnh cai quản dân chúng ; rồi triệu tập họ lại ở quảng trường của cổng thành và khích lệ họ rằng : **7** "Mạnh bạo lên ! Can đảm lên ! Đừng sợ hãi, đừng kinh khiếp trước mặt vua Át-sua và trước tất cả đám đông đi với vua ấy, bởi vì Đấng ở với chúng ta mạnh hơn những người ở với vua ấy. **8** Ông ta chỉ có sức mạnh phàm nhân, còn chúng ta có ĐỨC CHÚA là Thiên Chúa của chúng ta, Đấng phù hộ và chiến đấu bên cạnh chúng ta." Dân chúng được khích lệ vì những lời lẽ của Khít-ki-gia, vua Giu-đa.

9 Sau đó, Xan-khê-ríp, vua Át-sua, ở lại La-khít cùng với tất cả binh lực. Vua sai thuộc hạ đến Giê-ru-sa-lem gặp Khít-ki-gia, vua Giu-đa, cùng toàn dân Giu-đa ở Giê-ru-sa-lem và nói rằng : **10** "Xan-khê-ríp, vua Át-sua, nói thế này : các người tin tưởng vào cái gì mà cứ ở mãi trong Giê-ru-sa-lem bị vây hãm vậy ? **11** Chẳng phải Khít-ki-gia đã phỉnh gạt các người, để cho các người chết đói chết khát khi nói rằng : 'ĐỨC CHÚA, Thiên Chúa của chúng ta sẽ giải thoát chúng ta khỏi tay vua Át-sua đó sao ?' **12** Lại chẳng phải Khít-ki-gia đã dẹp các tế đàn ở nơi cao và các tế đàn khác của Người đó sao ? Ông ta đã nói với người Giu-đa và người Giê-ru-sa-lem rằng : các người chỉ sụp xuống lạy một tế đàn mà thôi và chỉ dâng hương trên tế đàn đó ? **13** Há các người chẳng biết ta và cha ta đã làm gì cho toàn dân thiên hạ ? Có phải thần minh của các nước thiên hạ đã giải phóng xứ sở chúng khỏi tay ta ? **14** Trong tất cả thần minh của các nước mà cha ông ta đã cho biệt hiển, đã có thần nào giải phóng được dân mình khỏi tay ta. Và Thiên Chúa các người có thể giải phóng các người khỏi tay ta chẳng ? **15** Vậy bây giờ các người đừng để Khít-ki-gia lừa dối và phỉnh gạt như thế. Đừng tin vào ông ta, vì nếu không có thần của bất cứ nước nào hay vương quốc nào có thể giải phóng chúng khỏi tay ta và tay cha ông ta, thì ngay cả Thiên Chúa các người cũng không giải phóng các người khỏi tay ta được !" **16** Thuộc hạ của Xan-khê-ríp còn nói phạm đến ĐỨC CHÚA là Thiên Chúa và nói phạm đến Khít-ki-gia, tôi tớ Người. **17** Vua ấy cũng viết thư thoá mạ ĐỨC CHÚA là Thiên Chúa Ít-

ra-en và nói phạm đến Người rằng : "Cũng như các thần của các nước thiên hạ đã không giải phóng dân mình khỏi tay ta, thì Thiên Chúa của Khít-ki-gia cũng không giải phóng dân mình khỏi tay ta được ?" **18** Rồi chúng dùng tiếng Giu-đa la lớn cho dân Giê-ru-sa-lem đang ở trên tường thành phải sợ hãi, kinh hoàng, để chiếm lấy thành. **19** Chúng nói về Thiên Chúa của Giê-ru-sa-lem y hệt như nói về các thần của các dân thiên hạ, coi đó như sản phẩm do tay người phàm.

20 Vì những lời phạm thượng ấy, vua Khít-ki-gia và ngôn sứ I-sai-a, con ông A-móc, cầu nguyện và kêu lên trời. **21** Bấy giờ ĐỨC CHÚA sai một thiên sứ đến tiêu diệt tất cả dũng sĩ tinh nhuệ, các vị chỉ huy và các tướng lãnh trong doanh trại của vua Át-sua. Vua phải xấu hổ rút về xứ sở mình. Khi vua vào đền thờ thần của mình, mấy người con vua đã dùng gươm hạ sát vua ngay tại chỗ. **22** Như thế ĐỨC CHÚA đã cứu vua Khít-ki-gia và dân cư ở Giê-ru-sa-lem khỏi tay Xan-khê-ríp, vua Át-sua, và khỏi tay mọi thù địch, lại cho họ được yên ổn tư bề. **23** Nhiều người mang lễ phẩm đến Giê-ru-sa-lem dâng kính ĐỨC CHÚA và mang tặng vật dâng Khít-ki-gia, vua Giu-đa. Từ đó về sau, nhà vua được mọi nước kính trọng.

24 Trong những ngày ấy, vua Khít-ki-gia mắc một chứng bệnh nguy hiểm. Vua cầu cùng ĐỨC CHÚA ; Người nhậm lời và ban cho vua một dấu lạ. **25** Nhưng vua Khít-ki-gia không đền đáp ơn huệ ĐỨC CHÚA đã ban ; vì vua sinh lòng kiêu ngạo, nên cơn thịnh nộ giáng trên vua, trên Giu-đa và dân cư ở Giê-ru-sa-lem. **26** Bấy giờ vua Khít-ki-gia và dân cư ở Giê-ru-sa-lem hạ mình xuống, sửa tính kiêu ngạo, nên cơn thịnh nộ của ĐỨC CHÚA không giáng xuống nữa, bao lâu vua Khít-ki-gia còn sống. **27** Vua Khít-ki-gia có rất nhiều của cải và được đầy vinh quang. Vua cho xây nhiều kho để chứa vàng, bạc, đá quý, dầu thơm, khiên mộc và tất cả những đồ quý giá, **28** cũng như các kho để chứa lúa miến, rượu mới, dầu tươi ; vua lại cho làm chuồng để nhốt súc vật và lập cánh đồng cỏ để nuôi chiên bò. **29** Vua truyền xây nhiều thành và nuôi rất nhiều đàn vật lớn nhỏ, vì Thiên Chúa ban cho vua rất nhiều của cải.

30 Chính vua Khít-ki-gia đã ngăn đầu nguồn nước suối Ghi-khôn, rồi dẫn nước chảy xuôi xuống phía tây Thành vua Đa-vít. Vua Khít-ki-gia thành công trong mọi điều toan tính. **31** Vì vậy, khi các sứ giả được hàng thủ lĩnh Ba-by-lon sai đến gặp vua, để điều tra về dấu lạ xảy ra trong xứ, Thiên Chúa đã bỏ rơi vua, để thử xem lòng dạ vua thế nào. **32** Còn các việc khác của vua Khít-ki-gia cũng như các việc đạo đức của vua, tất cả đều được viết trong sách Thị Kiến của ngôn sứ I-sai-a, con ông A-mốc, trong sách Các Vua Giu-đa và Ít-ra-en. **33** Vua Khít-ki-gia an nghỉ với tổ tiên và được chôn cất gần con đường đi lên phần mộ con cái vua Đa-vít. Khi vua chết, toàn thể Giu-đa và dân cư Giê-ru-sa-lem đã đến viếng vua. Con vua là Mơ-na-se lên ngôi kế vị.

33 1 Mơ-na-se lên ngôi vua khi được mười hai tuổi, và trị vì năm mươi lăm năm ở Giê-ru-sa-lem. **2** Vua đã làm điều dữ trái mắt ĐỨC CHÚA, theo những thói ghê tởm của các dân mà ĐỨC CHÚA đã trục xuất cho khuất mắt con cái Ít-ra-en. **3** Vua xây lại những nơi cao mà vua cha là Khít-ki-gia đã triệt hạ ; vua lập các tế đàn kính Ba-an, làm các cột thờ, sụp lạy toàn thể các thiên binh và phụng thờ chúng. **4** Vua xây các tế đàn trong Nhà ĐỨC CHÚA, như ĐỨC CHÚA phán : "Chính ở Giê-ru-sa-lem, Danh Ta sẽ tồn tại muôn đời."

5 Trong hai sân của Nhà ĐỨC CHÚA, vua đã xây các tế đàn kính toàn thể các thiên binh. **6** Vua làm lễ thiêu các con trai mình trong thung lũng Ben Hin-nôm, làm nghề chiêm tinh và phù thủy, lập ra các cô đồng và thầy bói ; vua làm nhiều điều dữ trái mắt ĐỨC CHÚA để trêu giạ người. **7** Vua đặt các ngẫu tượng vua đã làm ra, trong Nhà Thiên Chúa, Nhà mà Thiên Chúa đã phán với vua Đa-vít và vua Sa-lô-môn, con vua : "Tại Nhà này và ở Giê-ru-sa-lem, nơi Ta đã chọn giữa mọi chi tộc Ít-ra-en, Ta sẽ đặt Danh Ta mãi mãi. **8** Ta sẽ không để chân Ít-ra-en rời khỏi phần đất Ta đã định cho tổ tiên chúng, chỉ cần chúng lo làm đúng theo những gì Ta đã truyền cho chúng và đúng theo tất cả Lề Luật, quyết định và phán quyết qua trung gian Mô-sê." **9** Vua Mơ-na-se đã làm

cho Giu-đa và Giê-ru-sa-lem lạc đường, khiến họ làm điều dữ hơn cả những nước mà ĐỨC CHÚA đã tiêu diệt trước mặt con cái Ít-ra-en. **10** ĐỨC CHÚA đã phán với vua Mơ-na-se và dân của vua, nhưng họ không quan tâm.

11 Khi ấy, ĐỨC CHÚA đã cho các tướng lĩnh của vua Át-sua đến đánh họ. Chúng dùng móc bắt vua Mơ-na-se đi, xích vua bằng sợi dây đồng chấp đôi và điệu về Ba-by-lon. **12** Khi bị khốn quẫn, vua đã làm cho nét mặt ĐỨC CHÚA, Thiên Chúa của vua, dịu lại, và vua đã hạ mình xuống tột bậc trước nhan Thiên Chúa của tổ tiên vua. **13** Vua đã cầu nguyện với Người và Người đã nhậm lời vua. Người đã nghe lời vua van xin mà cho vua trở về Giê-ru-sa-lem để cai trị vương quốc. Nhờ vậy, vua Mơ-na-se nhận biết rằng chính ĐỨC CHÚA mới thực là Thiên Chúa. **14** Sau đó, vua xây một bức tường bên ngoài Thành vua Đa-vít, về phía tây Ghi-khôn, trong thung lũng, cho đến lối vào Cửa Cá ; tường này bao quanh Ô-phen. Vua xây bức tường này rất cao. Vua còn đặt các tướng chỉ huy trong mọi thành kiên cố của Giu-đa.

15 Vua dẹp các thần ngoại bang và các ngẫu tượng ra khỏi Nhà ĐỨC CHÚA, cũng như mọi tế đàn vua đã xây trên núi Nhà ĐỨC CHÚA và ở Giê-ru-sa-lem. Vua quăng tất cả ra ngoài thành. **16** Vua tái lập bàn thờ kính ĐỨC CHÚA, dâng lễ tế kỳ an và tạ ơn trên bàn thờ này. Vua truyền Giu-đa phải phụng thờ ĐỨC CHÚA là Thiên Chúa Ít-ra-en. **17** Dù vậy, dân chúng vẫn còn tế lễ trên các tế đàn, nhưng là để dâng kính ĐỨC CHÚA, Thiên Chúa của họ.

18 Những truyện còn lại của vua Mơ-na-se, lời vua cầu nguyện cùng Thiên Chúa và những lời các thầy chiêm nói với vua nhân danh ĐỨC CHÚA, Thiên Chúa Ít-ra-en, tất cả điều này được ghi trong sách Công vụ các vua Ít-ra-en. **19** Lời vua cầu nguyện, cách vua được nhậm lời, mọi tội vua phạm, sự bất trung của vua, các nơi cao vua đã dựng cũng như các cột thờ và các ngẫu tượng trước khi vua hạ mình xuống, tất cả đều được ghi chép trong sách Công vụ của ông Khô-dai. **20** Vua Mơ-na-se đã an

nghe với tổ tiên và được chôn cất trong cung điện của vua. Con vua là A-môn lên ngôi kế vị.

21 A-môn lên làm vua khi được hai mươi hai tuổi, và trị vì hai năm ở Giê-ru-sa-lem. **22** Vua đã làm điều dữ trái mắt ĐỨC CHÚA, như vua cha là Mơ-na-se. Tất cả các tượng thần vua Mơ-na-se, cha của vua, đã làm, vua A-môn đều tế lễ và phụng thờ chúng. **23** Nhưng vua không hạ mình xuống trước mặt ĐỨC CHÚA như vua Mơ-na-se, cha của vua, đã làm ; trái lại, vua càng phạm thêm nhiều tội. **24** Các thuộc hạ của vua đã âm mưu chống lại và giết chết vua trong cung điện. **25** Dân trong xứ hạ sát mọi kẻ đã âm mưu chống lại vua A-môn ; và tôn con vua là Giô-si-gia-hu lên ngôi kế vị.

34 1 Giô-si-gia-hu lên làm vua khi được tám tuổi, và trị vì ba mươi một năm ở Giê-ru-sa-lem. **2** Vua đã làm những điều ngay chính trước mặt ĐỨC CHÚA và đi theo đường lối vua Đa-vít, tổ tiên vua ; vua không đi trạch bên phải bên trái.

3 Năm thứ tám triều đại của vua, lúc còn là một thanh niên, vua bắt đầu tìm kiếm Thiên Chúa của vua Đa-vít, tổ tiên vua ; và năm thứ mười hai, vua bắt đầu thanh tẩy xứ Giu-đa và thành Giê-ru-sa-lem, loại ra khỏi đó các tế đàn, các cột thờ, các tượng tạc tượng đúc. **4** Trước sự chứng kiến của vua, người ta triệt hạ các tế đàn kính thần Ba-an ; còn bàn thờ dâng hương trên các tế đàn ấy, vua chặt nát ra ; các cột thờ, các tượng tạc tượng đúc bằng đồng vua đập tan, nghiền thành mảnh vụn, rồi ném lên mộ những kẻ đã cúng tế các tượng ấy. **5** Vua đốt xương các tư tế trên các tế đàn kính các tượng ấy, rồi thanh tẩy xứ Giu-đa và thành Giê-ru-sa-lem. **6** Trong các thành của các chi tộc Mơ-na-se, Ép-ra-im, Si-mê-ôn, cho đến Náp-ta-li, cũng như lãnh thổ bị chiếm đóng chung quanh các chi tộc này, **7** vua triệt hạ các tế đàn, các cột thờ ; còn các tượng tạc, vua chặt ra, rồi nghiền thành mảnh vụn. Trong khắp Ít-ra-en, vua chặt tất cả các bàn thờ dâng hương, rồi trở về Giê-ru-sa-lem.

8 Năm thứ mười tám triều đại của vua, sau khi thanh tẩy xứ sở và Nhà ĐỨC CHÚA, vua sai ông Sa-phan, con ông A-xan-gia-hu, ông Ma-a-xê-gia-hu tổng đốc Giê-ru-sa-lem và ông Giô-ác, con viên quản lý văn khố Giô-a-khát, đi trùng tu Nhà ĐỨC CHÚA, Thiên Chúa của vua. **9** Họ đến gặp thượng tế Khin-ki-gia-hu, mang theo số bạc dâng vào Nhà Thiên Chúa, mà các thầy Lê-vi canh cửa đã nhận được từ tay những người thuộc các chi tộc Mơ-na-se, Ép-ra-im và từ khắp nơi trong Ít-ra-en, cũng như toàn cõi Giu-đa, Ben-gia-min và các dân cư ở Giê-ru-sa-lem. **10** Họ trao số bạc đó cho những người lo việc sửa chữa, những người được đặt lên lo việc Nhà ĐỨC CHÚA. Những người này trả công cho thợ để sửa chữa và trùng tu Nhà ĐỨC CHÚA, **11** lại cũng trao bạc cho các thợ mộc và thợ xây nhà để mua đá đẽo và gỗ làm xà, làm rầm thay vào các gian nhà các vua Giu-đa đã đổ hư hại.

12 Những người thợ này hành động liêm chính. Họ làm việc dưới quyền những người có trách nhiệm hướng dẫn ; đó là các thầy Lê-vi Gia-khát, Ô-vát-gia-hu, thuộc dòng dõi Mơ-ra-ri, và các ông Dơ-khác-gia và Mơ-su-lam thuộc dòng dõi Cơ-hát. Các thầy Lê-vi là những người chơi thạo các nhạc khí **13** đứng trông coi những phu khuân vác và hướng dẫn mọi công nhân, mỗi người tùy theo khả năng nghề nghiệp của mình. Trong số các thầy Lê-vi, có những người làm ký lục, lục sự và giữ cửa.

14 Đang lúc người ta lấy số bạc đã dâng vào Nhà ĐỨC CHÚA ra, thì tư tế Khin-ki-gia-hu thấy sách Luật của ĐỨC CHÚA đã được ban qua ông Mô-sê. **15** Ông Khin-ki-gia-hu lên tiếng nói với ký lục Sa-phan : "Tôi đã tìm thấy sách Luật trong Nhà ĐỨC CHÚA." Rồi ông Khin-ki-gia-hu trao sách ấy cho ông Sa-phan. **16** Ông Sa-phan đem về cho vua và thưa rằng : "Tất cả những gì vua ký thác cho bề tôi thì họ đang thi hành. **17** Họ đã xuất số bạc tìm thấy trong Nhà ĐỨC CHÚA cho những người phụ trách, những người lo việc sửa chữa." **18** Rồi ký lục Sa-phan báo tin cho vua như sau : "Tư tế Khin-ki-gia-hu đã đưa cho tôi một cuốn sách." Sau đó, ông Sa-phan đọc sách trước mặt vua.

19 Nghe những lời ghi chép trong sách Luật, vua xé áo mình ra, 20 rồi truyền lệnh sau đây cho ông Khin-ki-gia-hu, cho ông A-khi-cam, con ông Sa-phan, cho ông Áp-đôn, con ông Mi-kha, cho ký lục Sa-phan và ông A-xa-gia, tôi tớ của vua : 21 "Hãy đi thỉnh ý ĐỨC CHÚA cho ta, cho số sót còn lại trong Ít-ra-en và trong Giu-đa về những lời ghi chép trong sách đã tìm thấy đây, vì ĐỨC CHÚA đã bưng bưng nổi cơn thịnh nộ chống lại chúng ta, bởi lẽ tổ tiên chúng ta đã không giữ lời ĐỨC CHÚA mà làm theo mọi điều đã được ghi chép trong sách này."

22 Ông Khin-ki-gia-hu và những người vua đã chỉ định, đi gặp nữ ngôn sứ Khun-đa, vợ người phụ trách phòng lễ phục là ông Sa-lum, con ông Toóc-hát, cháu ông Khát-ra ; bà ở tại khu vực phụ thuộc thành Giê-ru-sa-lem. Họ đã thưa chuyện với bà như lệnh vua truyền. 23 Rồi bà bảo họ : "ĐỨC CHÚA, Thiên Chúa của Ít-ra-en, phán thế này : 'Hãy nói với người đã cử người đến gặp ta : 24 ĐỨC CHÚA phán thế này : Ta sắp giáng hoạ xuống nơi đó, xuống dân cư ở nơi đó, giáng tất cả những lời nguyên rủa đã được ghi chép trong sách mà người ta đã đọc trước mặt vua Giu-đa. 25 Vì chúng đã bỏ Ta và đã đốt hương kính các thần khác để trừu giận Ta bằng mọi việc tay chúng làm ; cơn thịnh nộ của Ta sẽ trút xuống nơi này và cơn thịnh nộ đó sẽ khôn nguôi.' 26 Các ông hãy nói thế này với vua Giu-đa đã sai các ông đi thỉnh ý ĐỨC CHÚA : ĐỨC CHÚA, Thiên Chúa của Ít-ra-en, phán thế này : Những lời mà người đã nghe... 27 vì người đã mềm lòng và hạ mình trước nhan Thiên Chúa, khi nghe những lời Ta đã nói chống lại nơi đó và dân cư ở đó, vì người đã hạ mình trước nhan Ta, đã xé áo mình ra và khóc lóc trước nhan Ta, thì Ta, Ta cũng đã nghe, sấm ngôn của ĐỨC CHÚA. 28 Nay Ta sẽ cho người sum họp với tổ tiên người, người sẽ được bình yên sum họp nơi phần mộ người. Mắt người sẽ không thấy gì về tất cả tai hoạ Ta sắp giáng xuống nơi này." Họ đã trình lại cho vua câu trả lời ấy.

29 Vua sai người tập hợp tất cả kỳ mục của Giu-đa và Giê-ru-sa-lem lại. 30 Rồi cùng với mọi người Giu-đa và dân cư ở Giê-ru-sa-lem, cũng như các tư tế, các thầy

Lê-vi và toàn dân từ người lớn nhất đến người nhỏ nhất. Vua lên nhà ĐỨC CHÚA, đọc cho họ nghe tất cả các lời trong sách Giao Ước đã tìm thấy trong Nhà ĐỨC CHÚA. 31 Đứng trên bệ cao vua lập giao ước trước nhan ĐỨC CHÚA, cam kết đi theo ĐỨC CHÚA và hết lòng hết dạ tuân giữ các mệnh lệnh, chỉ thị và quy tắc của Người, để thi hành các khoản Giao Ước được ghi chép trong sách đó. 32 Vua truyền cho tất cả những người đang có mặt ở Giê-ru-sa-lem và Ben-gia-min phải tuân hành ; dân cư ở Giê-ru-sa-lem giữ đúng Giao Ước của Thiên Chúa, Thiên Chúa của tổ tiên họ. 33 Vua Giô-si-gia-hu loại bỏ tất cả những điều ghê tởm ra khỏi đất đai thuộc con cái Ít-ra-en và bắt buộc tất cả những ai đang ở Ít-ra-en phải phụng thờ ĐỨC CHÚA, Thiên Chúa của họ. Trong suốt đời vua, họ đã không rời bỏ ĐỨC CHÚA, Thiên Chúa của tổ tiên họ.

35 1 Vua Giô-si-gia-hu cử hành lễ Vượt Qua kính ĐỨC CHÚA ở Giê-ru-sa-lem. Chiên Vượt Qua được sát tế vào ngày mười bốn tháng thứ nhất.

2 Vua cất đặt các tư tế vào những chức vụ tương xứng và khuyến khích họ yên tâm phục vụ Nhà ĐỨC CHÚA. 3 Vua nói với các thầy Lê-vi, là những người huấn luyện toàn thể Ít-ra-en và là những người được thánh hiến cho ĐỨC CHÚA : "Từ khi Hòm Bia được đặt trong Nhà do vua Sa-lô-môn, con vua Đa-vít, vua Ít-ra-en, xây cất, các ông không còn phải kẻ vai khiêng nữa. Bây giờ các ông hãy lo phụng thờ ĐỨC CHÚA, Thiên Chúa của các ông, và phục vụ Ít-ra-en, dân Người. 4 Các ông hãy sẵn sàng, theo gia tộc và nhóm mình đúng như sắc chỉ của vua Đa-vít, vua Ít-ra-en, và sắc lệnh của vua Sa-lô-môn, con vua Đa-vít. 5 Trong Nơi Thánh, các ông hãy đứng vào chỗ dành cho gia đình các thầy Lê-vi để phục vụ gia tộc anh em các ông là con cái trong dân. 6 Hãy sát tế chiên Vượt Qua, hãy thánh hiến và chuẩn bị cho anh em các ông cử hành lễ Vượt Qua, như ĐỨC CHÚA đã truyền qua ông Mô-sê."

7 Vua Giô-si-gia-hu tặng cho con cái trong dân các thú vật nhỏ, chiên và dê, để cho mọi người có mặt mừng lễ

Vượt Qua, tổng số là ba mươi ngàn con ; và bò khoảng ba ngàn con. Tất cả súc vật ấy đều lấy trong tài sản của vua. **8** Các thủ lãnh của vua cũng trích phần riêng tặng làm lễ vật tự nguyện cho dân, cho các tư tế và các thầy Lê-vi. Các ông Khin-ki-gia-hu, Dơ-khác-gia-hu và Giơ-khi-ên, những người cai quản Nhà Thiên Chúa, tặng cho các tư tế hai ngàn sáu trăm con chiên và ba trăm con bò để mừng lễ Vượt Qua. **9** Các thủ lãnh của các thầy Lê-vi là các ông Cô-nan-gia-hu, Sơ-ma-gia-hu, Nơ-than-ên cùng anh em, Kha-sáp-gia-hu, Giơ-y-ên, Giô-da-vát trích tặng các thầy Lê-vi năm ngàn con chiên và năm trăm con bò để mừng lễ Vượt Qua. **10** Công việc sắp xếp xong, các tư tế đứng vào vị trí của mình, còn các thầy Lê-vi đứng theo nhóm riêng, đứng như lệnh vua truyền.

11 Rồi họ sát tế chiên Vượt Qua ; các tư tế nhận lấy máu từ tay các thầy Lê-vi mà rảy ; còn các thầy Lê-vi thì lột da các con vật sát tế. **12** Khi chia phần cho con cái trong dân tùy theo mỗi gia tộc, họ để riêng phần làm lễ toàn thiêu dâng cho ĐỨC CHÚA, như ghi chép trong sách ông Mô-sê. Đối với bò cũng thế. **13** Họ nướng chiên Vượt Qua theo luật định ; còn các của thánh hiến khác thì nấu trong nồi, vạc, chảo, rồi họ mau mắn phân phát cho toàn thể con cái trong dân. **14** Sau đó, họ mới dọn cho mình và cho các tư tế, vì các tư tế, con cái ông A-ha-ron, phải dâng lễ toàn thiêu và mỡ mỡ cho đến đêm ; vì thế các thầy Lê-vi dọn cho mình và cho các tư tế, con cái ông A-ha-ron. **15** Các ca viên, con cái ông A-xáp, đứng ở chỗ của mình theo lệnh truyền của vua Đa-vít, của các ông A-xáp, Hê-man, Giơ-đư-thun, thầy chiêm của vua ; còn những người canh đứng ở các cửa. Không ai xao lãng công việc của mình, vì anh em của họ là các thầy Lê-vi chuẩn bị cho họ đầy đủ.

16 Thế là trong ngày hôm ấy, tất cả việc phụng thờ ĐỨC CHÚA đã được tổ chức để cử hành lễ Vượt Qua và dâng lễ toàn thiêu trên bàn thờ ĐỨC CHÚA đúng như lệnh vua Giô-si-gia-hu đã truyền. **17** Bây giờ, con cái Ít-ra-en có mặt đã cử hành lễ Vượt Qua cũng như lễ Bánh Không Men trong bảy ngày. **18** Chưa bao giờ có một lễ Vượt Qua nào được cử hành như thế trong Ít-ra-en, từ thời ngôn sứ Sa-mu-en, và cũng chẳng có một vua nào trong Ít-ra-en đã cử hành lễ Vượt Qua như vua Giô-si-

gia-hu đã cử hành, có đông đủ tư tế, các thầy Lê-vi, toàn thể Giu-đa và Ít-ra-en, cũng như các dân cư ở Giê-ru-sa-lem tham dự.

19 Lễ Vượt Qua này được cử hành vào năm thứ mười tám triều Giô-si-gia-hu. **20** Sau tất cả những việc vua Giô-si-gia-hu đã làm để trung tu Nhà ĐỨC CHÚA rồi, thì Nơ-khô, vua Ai-cập, dẫn quân đi giao chiến ở Các-cơ-mít, bên bờ sông Êu-phơ-rát. Vua Giô-si-gia-hu ra đón vua Nơ-khô. **21** Vua này sai sứ giả đến gặp vua Giô-si-gia-hu và nói : "Này vua Giu-đa, giữa tôi và ngài có chuyện gì thế ? Hôm nay tôi đến đây không phải để chống lại ngài, nhưng để chống lại một dòng họ thù nghịch, và Thiên Chúa truyền cho tôi phải làm gấp. Thôi, đừng cưỡng lại Thiên Chúa, Đấng đang ở với tôi, kéo nhà vua bị Người tiêu diệt." **22** Nhưng vua Giô-si-gia-hu không chịu rút lui, vẫn cứ giao chiến với vua Nơ-khô, lại không chịu nghe lời vua Nơ-khô nói nhân danh Thiên Chúa. Vua ra nghênh chiến tại cánh đồng Mơ-ghít-đô **23** và bị lính dùng tên bắn trúng. Vua liền nói với thuộc hạ : "Đưa ta đi, ta bị trọng thương rồi !" **24** Thuộc hạ đưa vua ra khỏi xe trận, chuyển sang xe thứ hai và trở về Giê-ru-sa-lem. Tại đây vua tắt thở và được chôn cất trong phần mộ của tổ tiên. Cả xứ Giu-đa và thành Giê-ru-sa-lem đều để tang vua Giô-si-gia-hu. **25** Ông Giê-rê-mi-a làm một bài điệu ca khóc vua Giô-si-gia-hu. Cho đến ngày nay, tất cả nam nữ ca viên đều nói đến vua Giô-si-gia-hu trong các bài điệu ca của họ ; điều này trở thành tục lệ ở Ít-ra-en. Các bài này đã được ghi chép trong sách điệu ca.

26 Các truyện còn lại của vua Giô-si-gia-hu và những việc tốt lành vua đã làm đều đúng với những điều đã được ghi chép trong sách Luật của ĐỨC CHÚA. **27** Các truyện ấy, từ đầu đến cuối, đều được ghi chép trong sách các Vua Ít-ra-en và Giu-đa.

36 1 Dân trong xứ chọn Giơ-hô-a-khát, con vua Giô-si-gia-hu và tôn lên làm vua kế vị vua cha tại Giê-ru-sa-lem. **2** Giơ-hô-a-khát lên ngôi vua khi được hai mươi ba tuổi, và trị vì ba tháng ở Giê-ru-sa-lem. **3** Vua Ai-cập

truất phế vua Giơ-hô-a-khát và không cho cai trị ở Giê-ru-sa-lem nữa, lại bắt dân trong xứ phải triều cống ba ngàn ký bạc và ba mươi ký vàng. **4** Vua Ai-cập đặt En-gia-kim là anh vua Giơ-hô-a-khát lên làm vua Giu-đa và Giê-ru-sa-lem, rồi cho đổi tên là Giơ-hô-gia-kim ; còn em vua này là Giô-a-khát thì vua Nơ-khô bắt đưa sang Ai-cập.

5 Giơ-hô-gia-kim lên ngôi vua khi được hai mươi lăm tuổi, và trị vì mười một năm ở Giê-ru-sa-lem ; vua đã làm điều dữ trái mắt ĐỨC CHÚA là Thiên Chúa của vua, **6** nên bị Na-bu-cô-đô-nô-xo, vua Ba-by-lon tiến đánh, bị xích bằng sợi dây đồng chấp đôi và bị điệu về Ba-by-lon. **7** Vua Na-bu-cô-đô-nô-xo cho đem một số đồ dùng trong Nhà ĐỨC CHÚA về Ba-by-lon và để ở điện thờ của vua tại đó. **8** Các truyện khác của vua Giơ-hô-gia-kim và những điều ghê tởm vua làm, cùng các điều xảy đến cho vua, tất cả đều được ghi chép trong sách Các Vua Ít-ra-en và Giu-đa. Giơ-hô-gia-khin, con vua, lên ngôi kế vị.

9 Giơ-hô-gia-khin lên ngôi vua khi được mười tám tuổi, và trị vì ba tháng mười ngày ở Giê-ru-sa-lem. Vua đã làm điều dữ trái mắt ĐỨC CHÚA. **10** Vào dịp đầu năm mới, vua Na-bu-cô-đô-nô-xo sai người đến điệu vua Giơ-hô-gia-khin về Ba-by-lon cùng với các đồ vật quý giá của Nhà ĐỨC CHÚA, rồi đặt chú của vua này là Xít-ki-gia-hu lên làm vua Giu-đa và Giê-ru-sa-lem.

11 Xít-ki-gia-hu lên ngôi vua khi được hai mươi một tuổi, và trị vì mười một năm ở Giê-ru-sa-lem. **12** Vua đã làm điều dữ trái mắt ĐỨC CHÚA, Thiên Chúa của vua, và không chịu hạ mình xuống trước mặt ngôn sứ Giê-rê-mi-a là người đã nói nhân danh ĐỨC CHÚA. **13** Mặc dù vua Na-bu-cô-đô-nô-xo bắt vua phải thề nhân danh Thiên Chúa, nhưng vua vẫn nổi lên chống lại, và còn cứng đầu cứng cổ, lòng chai dạ đá, không chịu trở về cùng ĐỨC CHÚA, Thiên Chúa Ít-ra-en.

14 Tất cả các thủ lãnh của các tư tế và dân chúng mỗi ngày một thêm bất trung bất nghĩa, học theo mọi thói ghê tởm của chư dân và làm cho Nhà ĐỨC CHÚA đã

được thánh hiến ở Giê-ru-sa-lem ra ô uế. **15** ĐỨC CHÚA, Thiên Chúa của tổ tiên họ vẫn không ngừng sai sứ giả của Người đến cảnh cáo họ, vì Người hằng thương xót dân và thánh điện của Người. **16** Nhưng họ nhạo cười các sứ giả của Thiên Chúa, khinh thường lời Người và chế giễu các ngôn sứ của Người, khiến ĐỨC CHÚA bưng bưng nổi giận mà trừng phạt dân Người đến vô phương cứu chữa.

17 ĐỨC CHÚA để cho vua Can-đê tiến lên đánh họ ; vua này dùng gươm giết các thanh niên ngay trong Thánh Điện của họ, chẳng chút xót thương bất kể thanh niên thiếu nữ, kẻ đầu xanh cũng như người tóc bạc. ĐỨC CHÚA trao tất cả họ vào tay vua Can-đê. **18** Mọi đồ vật trong Nhà Thiên Chúa, dù to hay nhỏ, các kho tàng của Nhà ĐỨC CHÚA, các kho tàng của nhà vua và của các tướng lãnh, vua Can-đê đều cho đưa về Ba-by-lon. **19** Quân Can-đê đốt Nhà Thiên Chúa, triệt hạ tường thành Giê-ru-sa-lem, phóng hoả đốt các lâu đài trong thành và phá huỷ mọi đồ đặc quý giá. **20** Những ai còn sót lại không bị gươm đâm, thì vua bắt đi đày ở Ba-by-lon ; họ trở thành nô lệ của vua và con cháu vua, cho đến thời vương quốc Ba-tư ngự trị. **21** Thế là ứng nghiệm lời ĐỨC CHÚA phán, qua miệng ngôn sứ Giê-rê-mi-a rằng : cho đến khi đất được hưởng bù những năm sa-bát và suốt thời gian nó bị tàn phá, nó sẽ nghỉ, cho hết bảy mươi năm tròn.

22 Năm thứ nhất thời vua Ky-rô trị vì nước Ba-tư, để lời ĐỨC CHÚA phán qua miệng ngôn sứ Giê-rê-mi-a được hoàn toàn ứng nghiệm, ĐỨC CHÚA tác động trên tâm trí Ky-rô, vua Ba-tư. Vua thông báo cho toàn vương quốc và ra sắc chỉ như sau : **23** "Ky-rô, vua Ba-tư, phán thế này : 'ĐỨC CHÚA, Thiên Chúa trên trời, đã ban cho ta mọi vương quốc dưới đất. Chính Người trao cho ta trách nhiệm tái thiết cho Người một ngôi Nhà ở Giê-ru-sa-lem tại Giu-đa. Vậy ai trong các người thuộc dân của Người, thì xin ĐỨC CHÚA, Thiên Chúa của họ ở với họ, và họ hãy tiến lên ...!'"